

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 03/2006

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 13.12.2007. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

НАСТАВЉЕНО 13.12.2007.ГОДИНЕ

СА ПОЧЕТКОМ У 09.40 ЧАСОВА

Констатује се да је веће у неизмењеном саставу.

Да су присутни:

- **заменик тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић,**
- **Пуномоћници оштећених Наташа Кандић и адв. Драгољуб Тодоровић,**
- **Оптужени Поповић и Стојановић и**
- **Бранилац адв. Варија Банић.**

А одсутан је бранилац адв. Божо Прелевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте?

АДВ. МИЛЕНА БАНИЋ: Из канцеларије адв. Милена Банић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Овако, ја желим да упознам веће, ја сам, госпођа Кандић и ја смо пуномоћници господина Фатоса Битићија. Он је мени прошли пут тражио да постави питање, па сам ја, питао ме да ли може он да постави питање, ја сам одговорио да може али да пошто има пуномоћника да може да мени напише. Он ми је написао одређена питања, која Ви знате да сам ја поставио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Међутим, он има потребу да постави питање и поред тога, ја желим с тим лично, желим с тим да упознам веће, окривљене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, окривљене?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Без обзира на ово он сматра да има право да постави, да хоће, није задовољан са овим што сам ја питао. Не, него мислим хоће, можда има и више, хоће да у том смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, наравно не можемо то. Фатос је претпостављам ту у судници?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесте, ту је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ме чује, ја не видим одавде ко је у судници. У сваком случају знате и сами да то не можемо тако радити кад коме падне на памет, е, сад

бих ја да се вратим у фазу саслушавања окривљених и тако даље. Дакле, ми смо, добро, била је онда, прекјуче је била прилика за то, Ви сте у том неком смислу искористили, сад смо прешли у доказни поступак, саслушавамо сведоке, пружићемо наравно прилику господину Фатосу у том смислу, дакле, пружићемо му прилику, али не сад.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, зато што, то је проблем због тога што он путује у Америку и неће бити ту, на следећим суђењима, сад је дошао на ово суђење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, на неком даље. Наравно да ћемо ми на крају доказног поступка, или, евентуално и у ходу, увек тражимо, ако има потребе тражимо објашњење и коментаре од стране оптужених везано за доказе које у том тренутку изводимо и наравно да ћемо на крају доказног поступка у том смислу са оптуженима расправити неке ствари.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, да, али ја хоћу да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако да, биће прилике, биће прилике.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Превазилази те моје могућности пуномоћника, ова његова жеља да постави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду је, ми ћемо. Шта хоћу да кажем, странка има право да своје правне послове обавља путем пуномоћника и лично, дакле, без обзира што сте ви ту његово је право, тако је, његово је право и ми ћемо то, ми то наравно нећемо ускратити смо кажем не можемо да радимо на овај начин, е сад бих ја да постављам питања и тако даље. Биће прилике.

Да ли су нам ту сведоци које смо за данас позвали: Вујошевић, Мирковић и Ђуретић? Молим вас позовите све сведоке.

Констатује се да су приступили сведоци Вујошевић, Ђуретић и Мирковић.

Није приступио сведок Брковић, за кога је достава позива враћена неуручена а суд је обавештен од стране команданта жандармерије да је овај сведок дана 24.11.2007. године, преминуо у Краљеву, и суду је достављен извод из матичне књиге умрлих од 07.12.2007. године, матичара Општине Краљево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ето, јуче један сведок, данас један сведок. Вујошевић Миљан, Мирковић Мирослав и Ђуретић Горан.

Господине Вујошевићу, Мирковићу и Ђуретићу, саслушаћемо вас као сведоке, дужни сте казивати истину, за давање лажног исказа се кривично одговара, нисте у обавези да одговарате на питања чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Све чега се сећате дужни сте верно да нам пренесете, дакле у том смислу ништа не смете притајити и прећутати. Касније ћете у овом правцу положити и заклетву за сведока, ја вас молим. Ја молим Ђуретића и Мирковића да у соби за сведока сачекају, прво ћемо да чујемо сведока Вујошевића

Приступи

Сведок МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца је?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Вукота.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању сте?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Електричар, погонски електричар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Електричар, где радите?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Радим у противтерористичкој јединици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Живите у Лазаревцу, јел тако?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улица Душана Петровића-Шанета број 22/15. Које године сте рођени?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: 1972.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Лазаревцу?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Са подацима као са записника од 19.06.2006. године, па заклет читањем законског текста заклетве за сведока исказује:

Господине Вујошевићу, прочитајте гласно текст заклетве за сведока. Налази се ту на пулту испред Вас.

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, одговорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Господине Вујошевићу, Ви сте саслушани код истражног судије овог суда, прошле године у јуну месецу. Сећате ли се тога?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде у овој згради је то било.

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто се овако бележило Ваше казивање путем ове технике, аудио и видео технике, ја тај записник пред собом имам, па питам Вас да ли при томе свом казивању остајете?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остајете при том. Имате ли у томе нешто да додате, да то допуните, да ли сте се у међувремену чега присетили?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Па немам, можда се не сећам тачно свега шта је тад било али углавном је то то што сам имао да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Знате шта нас занима. Занима нас Петрово село, лето '99.године?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам да сте саслушавани и од раника УКП, односно ове Службе за откривање ратних злочина?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Па био сам на Макишу једном, ја не знам сад тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Па не знам, било је, углавном пре него што смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него.

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Пре него што сам долазио овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дакле нека престанак бомбардовања буде неки временски репер, неки временски оријентир. Знате кад је престало бомбардовање?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били у Наставном центру у Петровом селу?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако јесте, кад сте били, пре завршетка бомбардовања, после завршетка бомбардовања?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Ја сам дошао тамо можда пар дана пре него што је престало бомбардовање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Били смо тамо на обуци, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком својству сте Ви били тамо?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Па били смо у својству помоћник инструктора за инструктажу, обуку у ствари, то су тад биле ваљда Посебне јединице полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ПП?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Према неким подацима којима ми овде располажемо то би било, та обука би требало да је почела 30.маја, дакле то је неких десетак дана пре?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Не знам тачно датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви, шта хоћу да Вас питам, да ли сте Ви у тој обуци пред крај бомбардовања, како сами кажете на неколико дана, да ли сте од почетка те обуке ту?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ко су инструктори?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Инструктори су били ја мислим Мића Петраковић, Дукић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има неки надима?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Дука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дука. Даље.

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Био је Меџик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Меџик, како се зове?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Тренутно је ту сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то овај.

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Мирковић. Не знам тачно још ко је био од тих да кажем главних инструктора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Да ли познајете овде оптужене?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Да, били смо тамо заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су тада они тамо били?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Не знам дал су били све време, били су, пошто смо и ми се мењали тамо, имали смо смене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком својству су они тамо, шта су они тамо?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Па ја мислим, они су били у ствари као магационери или тако нешто, за подршку нашу, шта нам треба, да ли нам треба, шта ја знам, муниција, треба нам ово, да се обиђу ти људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, нека логистика.

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Е, логистика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека логистика те врсте. Добро.

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Да, логистика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада док сте Ви тамо, још је бомбардовање, да ли имате каквих сазнања о томе да је ту довежен неки камион са лешевима са Косова?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су копане неке јаме, наводно за одлагање смећа?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да су тамо истоварени ти лешеви? Знате, није спорно, ти лешеви су касније пронађени у две масовне гробнице?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Да, чуо сам за то али нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате никаквих сазнања?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: У то време нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неки камион горе, да ли сте запазили да је долазио горе неки камион па су га прали ту на улазној капији, да је из њега смрдело?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Не, колико ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте регистровали да су горе у камп долазиле неке грађевинске машине типа багера, рокопача?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Ја не, не сећам се. Мислим да нису, нисам, видео бих тако нешто сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви тако нешто нисте запазили?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где се одлагало смеће из кампа?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Из кампа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то смеће које?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Не, имали смо тамо контејнер неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Се сваки дан ствара услед активности кухиње, вас, тако?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Да, да, имали смо контејнер ту у како се зове, у самој бази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Унутар кампа или?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Контејнер, а сад где је он, контејнер, приколица нека, не знам ни ја тачно шта је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се налазило?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: А сад где је то ишло, то старно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте касније били у овом кампу?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте поново отишли?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Био сам скоро, летос, ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ове године?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли сте били након престанка бомбардовања, те године, тог лета?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Мислим да нисам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јулу '99.године, тачније у јулу '99.године.

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Па ми смо били ту, ја не знам сад тачно који је то, временски, али били смо једно извесно време ту у, уопште у том кампу, да кажем та обука је трајала можда и месец дана, можда и више чак. Не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, према нашим подацима није, него се одвијала на 15 дана.

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Па јесте, али била је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Групе.

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Да, на групе, ја сам био и на одмору па сам поново долазио ту, па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте били на одмору, кад сте користили?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Па не знам тачно, то је стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел према неким подацима са којима ми овде располажемо и из прича сведока и на бази неке писмене документације коју смо имали прилике да видимо, дало би се овако закључити. Прва обука од 30.маја, значи за време бомбардовања и завршетак тамо негде 12., 13.јуна, практично по престанку бомбардовања. А потом, потом, пауза скоро месец дана, па онда следећа обука почиње 08., 09.јула до 24.јула, па потом на сваких 15 дана током целог тог лета и јесени иде обука људства.

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, па сад.

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Не знам ја тачно сад то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пробајте Вас уклопити у ово.

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Тачно временски, али од прилике тако је ишло, значи били смо тамо, та прва да кажем обука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Занима ме да ли сте Ви били тамо у јулу месецу '99., ово од 08.-24.?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Не знам тачно, то значи не могу да Вам кажем тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате ситуације, евентуално јел, да је једна група полазника, једна већа група полазника услед неког незадовољства, рањавања једног припадника да је оно у пола обуке побегла, напустила што би рекли?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Знам за тај случај, али сад не могу да кажем да сам ја био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви били присутни, у тој обуци Ви лично да ли сте били када се то десило?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Не знам, могуће, нисам сигуран, знам да се десило то, да су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека група крагујевчана је напустила ово од 08.-24., напустили су, један је рањен, неко од инструктора га је ранио и они су, иначе су били нешто незадовољни и онда једна група је напустила?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Да, да знам за то, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли се онда може, да ли то знате зато што сте били тамо или зато што сте то чули од некога касније?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Па могуће је да сам био тамо, значи стварно ја се не сећам тачно дал сам био тад, то мислим тад кад је било то ту, али знам да је, знам тачно да је било то. Мислим, не знам, не знам, ја не могу да Вам кажем тачно сад за временски период од тог до тог датума сам био ту, али знам да је тад било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се у Вашем персоналном досијеу евидентира одлазак на годишњи одмор?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел добијате решење о коришћењу годишњег одмора или само оно усмено па?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Добија се решење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Решење се добија?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате каквих сазнања о томе да су тамо у кампу у време док сте Ви били, било када, дакле било када, ево сад да се не вежемо за неку посебну групу инструктаже, да се тамо држе нека заробљена лица, цивили?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тројица Албанаца?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било неке приче међу?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Није, то сам чуо тек овамо из, кад је почело то у новинама, на телевизији, где се већ појавило то та је тамо било неких лица који су били као заробљени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве сте униформе носили, ви инструктори и помоћници инструктора?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Па маскирну униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте тада били у ЈСО?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маскирне униформе?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Маскирне униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оне редовне, војне маскирне униформе, јел тако?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Па нису војне, то су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: НАТО, које?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Па више на ту, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Више НАТО.

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: На ту, тако личе више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, црвене беретке?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали шешире?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Да, шешире маскирне исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. У којим ситуацијама се шешири носе?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Па зависи по центру се носи углавном беретка, а шешир се носи на терену или кад је сунце јако на стрелишту негде где ти је потребно да се мало више да се заштитиш од сунца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Ђерића, Ђеру?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Да, знам Ђеру, Ђерић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Горана Радосављевића-Гурија?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Упознао сам и њега, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он боравио у кампу, шта је он био у кампу?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Па шта је, не знам тачно шта је он био, он је био ваљда главни за то, уопште за комплетну ту обуку ПЈП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, Легија, да ли је он долазио тамо?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Па ја мислим да јесте, али то је било нека вежба ваљда која се завршавала сад то, ваљда завршна вежба кад је била па, ја сам био рецимо на тој завршној вежби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Завршна вежба?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Па то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту било и других старешина из МУП-а?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Па ја мислим да је цео МУП био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда би то било тек негде тамо касније у јесен кад се цела та серија инструктажа завршила па је била нека завршна вежба, јел то?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Да, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А питам Вас да ли је долазио у овим ситуацијама док се изводили обуке те петнаестодневне са полазницима?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Па не знам, могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је неки курс за инструкторе па потом.

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Па могуће да је долазио, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли Ви имате сазнања?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Ја га нисам видео лично тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Гуријева кћерка била тамо?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Јесте, ја мислим да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, кад је то било, кад би то било, у којој би то било обуци, ова прва за време бомбардовања или нека од ових касније?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Ја мислим да је то било исто тај период ваљда кад је била та завршна вежба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аха, тек касније.

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Мислим видео сам да је била, знам и која је девојка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви имали од наоружања, шта сте дужили?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Пиштољ и аутоматску пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел пиштољ ЦЗ 99, претпостављам?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ова АП.

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Аутоматска пушка, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали хеклера, хеклер и кох?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Не разумем питање. Јел сам имао хеклер уопште на задужењу или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Не, тад нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са истражним судијом сте расправљали оно везано за 13 чак хеклер-кохова који се воде на Вашем имену, као задужено?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у међувремену разјаснили Ви лично како је то могуће, откуд?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Па ја сам реко и тамо, значи то је једино могуће да сам као.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте задужили за целу групу?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Као дежурни да сам задужио значи све што је стигло тај дан. Не да сам задужио него да сам потписао тамо кад је стигла отпремница шта је све дошло, да сам ја то лепо потписао и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само пар питања, јел имате надимак?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Имам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Који је надимак?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Фриц.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Фриц. Јесте ли Ви тада држали обуку, кад кажем тада мислим на тај јуни '99.године, на инструктажу?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Па ја не знам сад тачно дал је то јун, јул, август био, био сам тамо у Петровом селу, значи био сам више пута, како ви кажете, био сам тамо од почетка те обуке, па сам био и на одмору, па је ту било и смена, мењали смо се за слободне дане.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесте ли Ви ту у Петровом селу држали неку обуку полазницима курса?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А из чега, из које области?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Зависи зашта нас одреде, мене лично ја сам ишао на гађања, ишо сам да водим рецимо ја мислим да је то извиђање било, тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел ја схватам да сте држали обуку из гађања?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Из ког оружја?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Па сво оружје које смо имали тамо на располагању.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли у Петровом селу имали хеклер и кох?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Па ево сад сам одговорио, јесмо, имали смо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хоћу да питам да ли сте имали обуку и из тог оружја?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте држали обуку из тог?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Вероватно, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел тај хеклер и кох имао пригушивач?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Знате шта, ја се не сећам сад тачно да Вам кажем да је ту било 13 хеклера а не да је било неки са пригушивачем од тих 13.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, 13 хеклера се води као да сте Ви задужени са 13?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А моје питање гласи да ли је у Петровом селу било хеклера и кох?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је да је било и да.

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Било је хеклера, било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могуће да се изводила обука. Него Вас је заменик питао да ли су то били хеклери са пригушивачем или без пригушивача или је било и једних и других?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Не знам, не сећам, стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пробајте се сетити тих из којих се изводили обуку, јел су људи гађали из овог оружја, па да ли су имали, претпостављам да се знатно разликује?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Не могу да кажем тачно, значи не верујем да је било са пригушивачем, могуће али не верујем, обично за обуку се користи нормалан хеклер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се он разликује од овог са пригушивачем, да ли се они видно разликују?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Да, па разликују се видно, да, стоји напред пригушивач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је сам пригушивач дугачак, или боље рећи колико продужава цев?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Па продужава цев за неких 17, 18 сантиметара, не знам сад тачно то да кажем техничке карактеристике, али дужа је цев доста и дебља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте се сретали. Колко сте Ви у ЈСО били пре овога?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Од почетка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од почетка?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Од '97.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од '97., да ли сте се сретали са хеклерима на које се може навидати, што би рекли, намонтирати пригушивач или је то интегрално?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Ја знам за интегралне пригушиваче на хеклерима постоји, вероватно и варијанта која може на обичан да се наврне, ја нисам имао прилике да се сусретнем с тим али могуће да постоји.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако сте држали обуку из оружја, стрељаштва, да ли је та обука подразумевала и руковање хеклер-кохом?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Да, руковање свим врстама наоружања, које смо имали тамо на располагању.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми само још ово, где се то оружје које Ви показујете и са којима вршите обуку, где је то држано, да ли је постојао посебан магацин или?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Да, био је магацин за оружје тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где се налази у односу, ми смо били тамо у кампу тако да можете рећи који објекат је?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: То је било у згради, сад, ја мислим да је прва зграда била тад, она барака.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ајмо како уђете на ону капију где има рампа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, нека то буде оријентир, улази се на капију.

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Има једна зидана зграда и имају бараке, у ствари једна барака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једна дугачка барака.

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Има два улаза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Е сад, први тај до зидане зграде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли ту ваше спаваоне биле?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тој?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Јесте, у једној су биле наше спаваоне а у другој су били ти припадници, полазници курса, и ту је био магацин у тој нашој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тој бараци?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Да, у том нашем делу бараке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту је био. А ми смо чули за неки магацин доле, сећате се оне зграде започете, она бетонска плоча велика?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Јесте, да плоча.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па смо чули да је испод тога било неких просторија које су се користиле као магацини?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Па за то не знам да ли је то кориштено као магацин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сте били летос онда сте могли видети да се користи.

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Па не, видео сам, видео сам да је доле простор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се летос користи?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Није. Летос нисмо били тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам био летос тамо, кад је то било замениче, кад смо били.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па били смо баш у време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једна просторија је била препуна сандука са муницијом, минама и тако даље, вежбовним показним средствима. Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако сте држали обуку са оружје, јел било можда обука која би се састојала у стрелаштву у пуцању, јесте ли имали гађање током вежбе?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Гађање да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имали сте у току те обуке?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Да, наравно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је познато да се неко од полазника повредио неком приликом из ватреног оружја?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Било је повреда, сад, ја знам да су полазници повредили једног инструктора, знам да је био један полазник исто повређен, неки рокошет је добио у ногу чини ми се, ја мислим да је то било нешто фрка баш око тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли је то тај крагујевчанин?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то та крагујевачка група?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Могуће да је то то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако повезујете тај догађај са повређивањем јел можете да определите кад је то било?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Па не, мислим стварно не могу да кажем за датуме за неке, нешто да се везујем стварно не могу тако ништа да се определим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад одете у Петрово село, да ли ви стижете пре полазника или после, или како то иде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је то било организовано?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Не знам тачно, али ја мислим да смо стигли пре свих, мислим пре полазника тих што су дошли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад се скупе сви полазници па дође јутро, јел неко њима држи говор у смислу «добро дошли, боље вас нашли», или нешто друго?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се објасне циљеви обуке, шта ће се радити?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Углавном је било објашњено, мада ја мислим да је, јесте, сигуран сам да је било, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно постројавање, дизање заставе и тако даље?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Наравно, да се упознају са правилима ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је њима држао говор, да ли се сећате?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Па не знам, за њих је био задужен Ђера, вероватно им је он то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Сад је рекао на Ваше питање где је спавао у тој бараци, или је то била спаваона, да ли је, ко је био с њим у соби, јесу ли били полазници само или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, они су каже у једном делу а полазници у другом делу.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Колко је било у соби са вама?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Па не знам тачно.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је имао одатле поглед на главни улаз из те спаваоне?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из те спаваоне кроз прозор, ево сад пробајте се вратити тамо, да ли видите главну капију, кроз прозор?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Ја мислим да није, наша гледала је на другу страну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На игралиште, тамо на игралиште или на?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Полигон, то је неки полигон, стари неки полигон ту, неки остаци су били.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је имао средства везе у спаваони, како се зове оно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мотороле неке или?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Моторолу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали нека средства везе?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Не, у соби не верујем стварно.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ваша спаваона колко је била удаљена од капије?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Можда 50, 60 метара.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је било негде, не само Вама, него и Вама и полазницима забрањено да прилазите неком делу, неким просторијама, неком објекту у оквиру кампа? Јел било нешто забрањено?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Не колико ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било ограничења у кретању у том смислу?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Мислим да није, не, ја мислим, није, није, бар мени није било ништа тако речено.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Колико се Гури задржавао кад дође ту, колико буде?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Па не знам сад тачно, неки пут буде, остане сат, два, неки пут буде дуже.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јел играо фудбал он тамо са вама?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Самном није.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесте ли играли Ви фудбал?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па јел играо неки фудбал? Овде су неки рекли да су играли сваки дан.

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Па могуће.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А Ви не знате?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Ја не играм фудбал.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. Рекли сте да је била Гуријева ћерка, јесу ли била нека деца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека друга деца?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Друга деца, деца малолетна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дечаџи?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Па не знам, не верујем.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А јел била нека девојка, нека која се дружила са Мићом Петраковићем и у опште?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Не, не, нисам видео никог.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нисте.

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Биле су ту куварице, не знам стварно, оне су биле.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, не, куварице, него овако. Не.

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Нисам видео никога са стране.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Немам више питања.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли били на Косову?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли имате нека сазнања о томе, ко је пребацивао тела са Косова?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте можда накнадно чули ко је убио браћу Битићи на Петровом селу?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Не, нисам.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте нам да сте накнадно сазнали за цео догађај, па кад сте то сазнали и шта сте сазнали?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Сазнао сам рецимо кад је било то, кад се појавило у медијима.

НАТАША КАНДИЋ: А шта се појавило у медијима?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Па не знам тачно сад како је гласило то али нешто је било као Петрово село, не знам, то се спомињало.

НАТАША КАНДИЋ: А шта Петрово село?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Па за то, за ту браћу Битићи и да као масовне гробнице неке.

НАТАША КАНДИЋ: Па како сте то повезали, да Ви тамо били, да тамо гробница, на основу тога што кажете, како сте повезали да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са чиме?

НАТАША КАНДИЋ: Па са тим да је он био тамо, да је то тамо где је камп, пошто каже неко Петрово село, не каже база, не каже ништа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, у том смислу?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Госпођо јесте ли били некад у Петровом селу?

НАТАША КАНДИЋ: Нисам.

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Мислим то је база Петрово село, ми не идемо тамо да се шетамо по планини тек тако, него зато што је база тамо, значи мој одлазак тамо је због тога, због посла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, то разумемо него.

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Не разумем сад.

НАТАША КАНДИЋ: Како сте повезали да се то односи на базу на?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро Петрово село. Није то ни рекао у ствари да се то односи на базу, него Петрово село.

НАТАША КАНДИЋ: Он је реко Петрово село.

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Стварно не разумем Ваше питање, ако можете да га преформулишете или некако другачије да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нама је јасно.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите кад сте рекли да Ви држите обуку из гађања, где, јел свакодневно кад крећете на вежбе подижете од некога оружје, узимате?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Или неко доноси? Одакле?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта подижете, сад ми оста нејасно?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Па муницију, количину муниције која је предодређена за то гађање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање је било оружје и муниције па сте Ви рекли «да» и онда, јер ја имам неку представу да су сви полазници задужени са оружјем, имају своје оружје, нису добијали друго него оно које су донели?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Да, изузев кад је било рецимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него се муниција задужује.

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Та гађања нека која су била специфична.

НАТАША КАНДИЋ: Хеклерима ваљда задужени.

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Гађања као што је хеклер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хеклери?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Да. Онда се то задуживало у магацин, мислим задуживало, издаје се значи колко иде људи на гађању толко се издаје, комада оружја и врши се гађање.

НАТАША КАНДИЋ: Јел се сећате где сте имали тушеве?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Има, поред бареке има једна зграда, приземна зграда једна, ту су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо према том игралишту, према полигону?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Да, да, ВЦ-еи и тушеви ту су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ВЦ и туш. Да ли сте имали неке импровизоване тушеве?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Типа неке цистерне рецимо, или неких мешина?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Да, да, били су неки, то су пољски тушеви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, где су они били монтирани?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Ја мислим да су ту били они негде код капије одма, ту има неки плато као, да је раван, па је ту било негде монтирано на том делу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли су евентуално били монтирани на тој бетонској плочи, она је исто ту доле испод капије?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Па не знам сад тачно, не могу да кажем, али ја мислим да је ту са десне стране одмах, како се уђе на капију ту су негде били с десне стране, знам да су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту с десне стране?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Да, има те, дал је то пут или шта, овако, па је ваљда ту где је равно постављено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли су постојала правила о кретању у бази?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Не разумем.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли су полазници могли слободно да се крећу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, посредно је одговорио на то питање мало пре.

НАТАША КАНДИЋ: Па није ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер је реко да није било забране.

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Није било никакавих забрана, није било ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање пуномоћника.

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Посебно, мислим посебних неких напомена.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли је доле, сад смо помињали ту недовршену зграду, горе су значи били ти тушеви, а шта се налази доле испод зграде, испод те бетонске плоче?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Ја мислим да су сад магацини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него тада, тада шта је било?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тада Ви тамо прилазили тим, том објекту у изградњи, тим просторијама доле испод?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Па не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако се сећате?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Не, не верујем, мислим лично нисам, а не верујем да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него Ви лично то Вас питам?

НАТАША КАНДИЋ: А кад сте имали постројавање, кад је то, у колико сати је то било, јел увек у исто време или?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Па зависи, зависи, била су постројавања која су редовна и била су између наставе, сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали јутарњу смотру?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Имали смо, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је она била?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Ја мислим да је радно време полазило у седам сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У седам сати?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Нисам сигуран али мислим да је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је радни дан започињао тако тим неким јутарњим постројавањем, дизањем заставе?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Па не знам сад тачно, то зависи од обуке до обуке, како је било организовано, не могу да кажем тачно да је било стално постројавање.

НАТАША КАНДИЋ: Шта сте рекли да није?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Да је стално иста сатница била што се тиче тих постројавања.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте ли Ви увек били на постројавању, обавезни да будете или?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Да, ако нисам имао неких других обавеза.

НАТАША КАНДИЋ: Па чекајте сад, ако је постројавање и ако су ту инструктори и помоћници, јел постоји неко правило, јесте ви обавезни да?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Да, да, углавном се излази на заставу, има ту ко ради неки план или нешто уређује око администрације онда има право да изостане.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате јесте ли некад одсуствовали са тог постројавања?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Па вероватно, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Како то не знате, ваљда сте помоћник инструктора, ваљда знате шта Вам је обавеза, да сте у строју или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, каже ако је било потребе да се раде неки административни послови, припрема план наставе и тако даље, онда се изостане.

НАТАША КАНДИЋ: Ми смо овде имали сведоке који кажу да су баш приликом постројавања, стајања значи у строју осетили јак смрад, и да је.

АДВ.ВАРИЈА БАНИЋ: Председниче ја молим да поставља питања а да не предочава исказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је предочавање у циљу подсећања, ја сам сведока исто питао да ли има каквих запажања везано за тај камион и смрад који се из њега ширио и тако даље, и то је било баш у то време.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте приликом стајања у строју или у бази да ли сте осетили неки смрад, о чему неки сведоци овде говоре?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Не, нисам.

НАТАША КАНДИЋ: Никада?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Нисам.

НАТАША КАНДИЋ: Нико Вам ништа није ни скренуо пажњу ни?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Мислим да није, не.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбрана.

АДВ.ВАРИЈА БАНИЋ: Молим Вас кажите ми колико је било инструктора у једној смени од 15 дана?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Па не знам тачно да Вам кажем, рецимо да је, пола инструктора је било на неким слободним данима а пола је било ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пола од чега?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Па од укупног броја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пола од колико?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Па ја не знам тачно колико је нас било тамо, рецимо било је нас можда десетак тих помоћних инструктора и пет, шест, не знам сад ни ја тачно колико је ових главних инструктора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако Ви у једном моменту имате задужење 13 хеклера, ајде један за Вас, ових 12 за кога?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Па за полазнике курса, пошто је обично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, за полазнике курса а не за инструкторе?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то за инструкторе или за полазнике курса?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Вероватно су ти хеклери стигли за вршење обуке, значи за потребе гађања, пошто су тимови били по 13 људи, тако је било конципирана наша јединица, тако смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Кули?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Да. Тако смо и ми покушавали њих да научимо да је то неки број који је најподеснији за рад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не можете нам рећи колико би било инструктора и помоћника инструктора?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Па не могу тачно, најприближније да нас је било пола-пола, значи док је једна половина била на слободним данима друга половина је радила и онда све тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па знам, али тиме немамо неку представу колико је то, јел не знамо колико је цела.

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Па рецимо пет нас да је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помоћних?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Помоћних и рецимо тројица да је било главних инструктора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тројица главних?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Значи ја сад не могу да гарантујем да је то тако али.

АДВ.ВАРИЈА БАНИЋ: Када су долазили полазници курса тог првог дана када је вршено постројавање, да ли им је нешто одузимано од онога што су они донели, посебно да ли им је њихово наоружање које су они доносили одузимано или су сво време задржавали своје наоружање?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Имали су своје наоружање с тим што им је одузимана муниција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Муниција.

АДВ.ВАРИЈА БАНИЋ: Добро, да ли је та муниција држана у бараци где и остало оружје или у некој другој, на неком другом месту?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Вероватно су остале у магацину, то је магацин.

АДВ.ВАРИЈА БАНИЋ: Да ли им је та муниција касније враћана кад су полазили?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Да, да, наравно.

АДВ.ВАРИЈА БАНИЋ: Добро. Кажите ми да ли су се обуке обављале и у оквиру ограђеног дела кампа?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Па јесу, јесу, ту има, мислим да.

АДВ.ВАРИЈА БАНИЋ: Да ли су се обуке вршиле и ноћу или само у току дана?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Биле су и ноћне обуке.

АДВ.ВАРИЈА БАНИЋ: Да ли је то било редовно или изузетно?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Па сад не могу да Вам кажем тачно, али рецимо било је неких вежби које су се радиле у ноћним условима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то било у складу са наставним планом и програмом?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па онда је редовно, онда је редовно, јер је у складу са планом и програмом.

АДВ.ВАРИЈА БАНИЋ: Да ли сте Ви тада исто учествовали као инструктор на тим ноћним обукама?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Јесам.

АДВ.ВАРИЈА БАНИЋ: Добро. Када није било ноћних обука да ли се могло чути ако је евентуално дошло до неког пуцања а ви сте били у вашој бараци где сте били смештени, да ли сте могли чути? Ако је било из оружја рецимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуцање ту у кампу, око кампа?

АДВ.ВАРИЈА БАНИЋ: У кампу, око кампа?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Чуло би се сигурно, то су дрвене бараке.

АДВ.ВАРИЈА БАНИЋ: Чуло би се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуцњи би се чули, да.

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Да.

АДВ.ВАРИЈА БАНИЋ: Да ли сте Ви некад чули неке пуцње, значи ван редовне обуке ноћу?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Не, осим са стрелишта, мислим то је, стрелиште је ту близу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је стрелиште?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Стрелиште је испод центра, па пожда једно 500 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испод центра, дакле на овом путу којим се долази до центра?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Да, иде се низбрдо па са десне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са десне, у оној ували?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Да, у потом онај који протиче.

АДВ.ВАРИЈА БАНИЋ: Председнице ја бих замолила само ако може сведок да се окрене према окривљенима и да се изјасни колико пута је видео једног, односно, да ли је, пошто је рекао виђао сам их оба двојицу, да ли их је виђао истим интензитетом, да ли су оба двојица увек боравила, да ли их је, ајде нека некако определи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже они су били тамо.

АДВ.ВАРИЈА БАНИЋ: Па нека их погледа, ја не знам.

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Нису, нису били, чак ни они нису били стално ту, стално тамо, значи били су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ко, реците нам, ево погледали сте их па само реците ко је ко, да видимо.

АДВ.ВАРИЈА БАНИЋ: Лево?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Ја мислим да је лево Сретен, а десно Милош.

АДВ.ВАРИЈА БАНИЋ: Добро, да ли сте Милоша?

Констатује се да је сведок погледао посторију са оптуженима те показује и препознаје и једног и другог окривљеног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се према микрофону да немамо проблема са бележењем.

АДВ.ВАРИЈА БАНИЋ: Да ли можете да се изјасните колико пута сте видели Стојановић Милоша, само Стојановић Милоша, да ли Ваше сећање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тамо био стално, значи да ли је он тамо стално био?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Није био стално, ја мислим да није био стално и они су се мењали исто као и ми.

АДВ.ВАРИЈА БАНИЋ: Још само једно питање. Да ли сте након саслушања код истражног судије у јуну месецу 2006., били позивани од стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је не, то је било пре.

АДВ.ВАРИЈА БАНИЋ: Да, значи државних органа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је он реко.

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Јесам, позиван сам још једном био то је било у згради Министарства унутрашњих послова у Кнеза Милоша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На самом почетку, ја сам Вас питао, на самом почетку и Ви рекосте да након овога саслушања код истражног судије нисте, него је пре тога сте били?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Јесам на Макишу био пре тога.

АДВ.ВАРИЈА БАНИЋ: Али после саслушања код истражног судије, да ли сте били у полицији везано за овај догађај?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Ја мислим да је, не знам сад тачно али знам био сам још једном, позвали су ме, они како су рекли на другарски разговор, ал то није било на Макишу доле где сам био први пут него у Кнеза Милоша.

АДВ.ВАРИЈА БАНИЋ: Па да ли можете да определите било месец или да ли је почело већ суђење, да ли сте у новинама читали да је кренуло суђење?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Не знам тачно, не знам стварно, то не бих могло да кажем.

АДВ.ВАРИЈА БАНИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени. Стојановић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако може само да објасни шта то значи другарски разговор и ко га зове на другарски разговор, мислим то је?

ОПТ.МИЛОШ СТОЈАНОВИЋ: Хтео бих само једно питање сведоку, да ли може да се определи обука на хеклерима, да ли је била у делу кад се изводила обука на 15 дана или у оном делу кад је била обука 67-8 дана за инструкторе? Кад се користио хеклер за обуку, то ме само интересује?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Па не знам тачно, нисам сигуран.

ОПТ.МИЛОШ СТОЈАНОВИЋ: Колико се ја сећам хеклери су коришћени само за потребе инструкторске обуке, то је трајала обука 75 дана је трајала та обука, од 01.септембра до негде 14.-15.новембра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није то 70 дана, то је мање.

ОПТ.МИЛОШ СТОЈАНОВИЋ: Полазници за обуке, полазници за инструкторе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За инструкторе, добро?

ОПТ.МИЛОШ СТОЈАНОВИЋ: Јел на 15 дана је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Схватите ово као подсећање?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Па не знам, стварно не могу да кажем тачно.

ОПТ.МИЛОШ СТОЈАНОВИЋ: Или након оне вежбе коју сте ви изводили. Ви сте изводили вежбу 01.септембра, кад су били министри и ови на оној пољани, а тог дана је и кренула инструкторска обука, да ли је то било тада или прије тога?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Па не знам тачно, не могу тачно да кажем.

ОПТ.МИЛОШ СТОЈАНОВИЋ: Толико, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још нешто да кажете.

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Па не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражите ли неке трошкове што сте данас дошли у суд, Ви сте дошли из Лазаревца?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према нашим подацима путни трошкови овамо и назад су 770, динара, то је аутобуска карта, тражите ли те трошкове?

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Ја сам дошо својим аутом.

Сведок тражи трошкове доласка који се у износу од 780,00 динара, сведоку и ДОСУЂУЈУ привремено на терет буџетских средстава суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала можете ићи.

СВЕДОК МИЉАН ВУЈОШЕВИЋ: Довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До виђења. Прије него што уведу сведока Мирковића. Има, ја разумем због чега Ви питате и јуче наравно колега Прелевић, због чега Ви ово питате да ли је потом саслушаван и тако даље, ми смо у ситуацији у овим процедурама да смо сведоци да истовремено иде и фаза главног претреса, и фаза неке истраге против неких других и фаза предкривичног поступка против неких трећих јер су ратни злочини, они су заиста такви какви јесу, ово нису редовни и нормалне процедуре кад имамо једног окривљеног за убиство и сад имамо све лепо издефинисане фазе предкривични поступак, поступак истраге и поступак главног претреса. Овде се ствари знатно компликују, ево овим људима овде судимо зашта судимо а они починиоци значи, они починиоци још увек нису доступни и наравно да морају, да се морају неке мере предузимати, не могу се и несмеју ствари замрзнути тиме што су нека двојица оптужених зато и сад нема, нико више ништа не може да истражује, тако да у том смислу, ја кажем, ја разумем због чега одбрана инсистира на томе да ли се саслушавају, али кажем и ово да то јесте једно од објашњења, наравно одбрана ће рећи да је то у циљу вршења притиска на сведоке. Чули смо то, чули смо то. Због тога немојте превише на томе инсистирати.

Дајте сведока Мирковића.

Овде имате истрагу, да ли имате истрагу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ради се о томе што је тужилаштво засуто анонимним кривичним пријавама у којима се описује ко је убио и шта је убио и због чега. И то мора да се провери.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и то разумемо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А на крају и жива је истрага у истом предмету.

Сведок МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мора се проверавати. Мирковић Мирослав?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца је?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Иван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године сте рођени?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: 1972.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: У Горажду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полицајац, где радите?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: У граничној полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У граничној полицији, где?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: У Новом Саду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Новом Саду. Настањен у Кули, Панонска?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: 6.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 6/1.

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Кроз 1.

**Са подацима као са записника од 19.06.2006. године, па заклет
читањем законског текста заклетве за сведока исказује:**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Мирковићу, прочитајте гласно текст заклетве
за сведока, налази се ту на пулту испред Вас.

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом
будем питан, говорити само истину и ништа другог до онога што ми је познато
нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Мирковићу саслушани сте у два
наврата у овом поступку, ако се сећате, од стране истражног судије. Ја о томе
говорим, претпостављам да сте саслушавани и од стране радника УКП, односно
Службе за откривање ратних злочина.

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У више наврата?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Како се сећам једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једном. Добро. Кажем саслушани сте 19.06.2006.године,
и 11.08.2006.године, према нашим подацима. Да ли при тим својим казивањима
остајете?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сећате се то је било у овој истој згради у два наврата код
истражног судије, судница, бележено.

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Сећам се овде једном и једном у полицији,
а могуће да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, код истражног судије, ево два пута.

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поново Вас је судија позвао после двадесетак дана прошлог лета.

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас да ли при томе остајете, при тим својим казивањима?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли томе нешто да додате, да то допуните?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли неки надимак?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су Вас звали?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Меџик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Меџик. Петрово село, лето '99.године, јесте ли били тамо?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте први пут били у Петровом селу? За време бомбардовања или?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: '99.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: '99.

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Па бомбардовање је још било у току, негде пред крај бомбардовања тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колико сте били дана тамо?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Па не могу да се сетим јер то је било у континуитету, негде до јесени, значи рађене су обуке, е сад. Биле су како се сећам по 15 дана туре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По 15 дана су биле те групе.

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полазника су долазиле. А кад би ово било пред крај бомбардовања, кад би то почело? Према неким подацима са којима ми располажемо то је било крајем маја.

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Искрено да Вам кажем немам оријентацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А знате кад је престало бомбардовање? Кад је то стало?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајде није ни важно толико да то датумски определите. Да ли сте имали везано за то, да ли сте имали каквих обавеза да су Вас повукли са те наставе у Петровом селу да идете евентуално на Косово да измештате људе, технику, дакле оно кад се повлачила војска и полиција с Косова?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Ја нисам имао обавезу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви лично нисте имали?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, завршена је та тура, што би рекли, кад сте били следећи пут?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: То је било стално у континуитету, значи од негде пред крај бомбардовања, значи не знам тачно, па негде до јесени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви стално били тада, јесте ли стално били на тим обукама?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Па углавном, имао сам годишњи одмор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте користили годишњи одмор, јел то знате?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Не знам. Могу сазнати ако, можда крајем јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код истражног судије Ви сте рекли да би то могло бити у јулу месецу?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Па могуће можда почетком јула, тако нешто, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте користили годишњи одмор.

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да. Али било је исто одмора од по 5 дана, да ли између група ја мислим да смо имали по 5 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајмо се вратит на ову обуку што је почела у току бомбардовања, пред крај бомбардовања. Да ли знате, имате ли каквих сазнања да је тамо довежен неки камион са лешевима са Косова?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Једном приликом сам видео камион паркиран испред, неки кажу да је покварен, и уопште нисам му ни прилазио ни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га је прао неко нешто?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: То нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је смрдео?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: У моменту кад сам пошао тамо према капији, то је било испред капије, не сећам се, некако ми је, колега у редовној униформи, значи углавном је био у плавој униформи је показао руком значи за нос и макнуо и онда нисам желео да прилазим уопште и окренуо сам се и наставио сам са својим редовним активностима, с наставом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па знам, да ли сте причали о томе шта је то, због чега, што то смрди тако и тако даље?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Па нисам, нисам разговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли иским разговарали у том смислу, ето са тим униформисаним, да ли Вам је он шта рекао?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Не, јер сам одмах сам отишао својим путем на наставу и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где се одлагало смеће тамо, смеће из кампа?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Имали смо испред испод кампа приколица једна и рупа је била за смеће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испод кампа доле?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да. Једна тракторска приколица ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате да су копане неке рупе горе изнад кампа?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто за смеће?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви то видели?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како знате да су копане?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Знам зато што су, договорано је да нам треба багер да поравна пут јер је била, велике су кише биле и поплаве и да поравна пут са асфалта, значи до самог кампа кроз поток јер је разнео све и да се ископају рупе за смеће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели да је тај багер долазио и да је то урађено?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Не могу да се сетим да сам баш видео багер, пут јесте сређен сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте видели рупе де су ископане?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте изводили неку обуку теренску у смислу да сад са групом полазника одлазите горе изнад кампа тим путевима, горе уз брег па лево, десно?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Углавном сам ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да. Углавном сам ишао уз брег па лево путем, тај други крај није интересантан био по конфигурацији терена и значи испод кампа у поток, уз поток где је било стрелиште и низ поток. Значи то су биле те неке интересантне зоне где су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сте користили годишњи одмор у јулу месецу да ли је то било на пет дана или дужи?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: То је било дуже јер сам био на мору, био сам тад у Бару са девојком својом. Ја мислим на мору сам био 10 дана и још, значи ја мислим једно 15 дана да сам био на годишњем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Ајмо овако да видимо да ли сте Ви били у овој групи обуке која нас овде занима. Да ли сте чули да је једна група полазника се нешто бунила, један је био повређен и тако даље, па су напустили обуку, оно на пола обуке што би рекли, пети, шести дан?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Не. Знате шта, стално су се бунили, јер то значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро стално су се бунили али ово је нешто друго, један је рањен, инструктор га је ранио у ногу и онда су они се побунили, иначе су невољно дошли и сад су добили добар повод?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Ја нисам био тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви тада нисте били. Да ли се чули да су ту у том кампу где сте Ви изводили обуку да су били заробљени неки Албанци, да су држани затворени, да ли сте за то чули?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Чуо сам да су били неки притвореници, сад детаље, нисам улазио и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте то чули и?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Не могу да се сетим тачно. Можда кроз причу неко успут поменуо или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте то чули тада тамо у кампу?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да, врло вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да, врло вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте то чули пре одласка на годишњи одмор или после повратка са годишњег одмора?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Ја мислим после повратка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у ком контексту, у ком смислу, шта сте чули?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Само да су били притвореници неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ништа више?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Не, пошто у принципу не расправљамо о послу међусобно имали смо такав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате од кога сте то чули?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Не могу да се сетим сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је тај који Вам је то рекао да су били неки притвореници, да ли Вам је рекао ко их је ту држао, колико су ту били, шта је било са њима?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Не, мислим сигурно да није, пошто углавном о послу не причамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било приче ко су они, дал Вам је то реко ко су, ајде били су притвореници, јел реко колико их је?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је реко ко су, ко су били ти људи?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Не могу са сигурношћи да тврдим али мислим да је поменуо да су били Албанци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су били Албанци?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Значи да сам чуо, а сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте касније чули ко су ти људи и шта је било са њима?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Не, до објављивања у новинама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У новинама, кад је објављено у новинама. Е да ли сте онда то што је објављено у новинама повезали са причом овога од кога сте ово чули, да ли сте то, те две информације међусобно повезали да је то то?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Па врло вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Врло вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте или нисте?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте или нисте, кажем.

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Па повезао сам да то може бити то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли се онда кад сте то чули из новина, да ли сте се онда присетили тога ко Вам је то причао па са њим евентуално причали опет, накнадно у смислу види шта је било са људима?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Па не, поготово тад у тој прилици, мислим, као прво нисам се ни сетио ко ми је рекао а поготово што не бих причао о таквим стварима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био од инструктора са Вама тамо, тада, вратили сте се с годишњег одмора и држите обуку људима, идете на 15 дана, ко је тамо од инструктора, помоћника инструктора, ко је све тада тамо?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Када сам се вратио са годишњег одмора?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Не могу да се сетим тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је иначе уобичајено био?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Уобичајено, да набројим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам да се није тим тај инструкторски, да се није мењао оно да се стално мења него су углавном?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Није имали смо групу помоћника која се можда мало и мењала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мењала, али сте Ви у основи инструктори били једни те исти, е ко је то Мића Петраковић?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Био је Мића Петраковић, Дукић Милош, Лазић Владо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Лазић?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Владо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имао он надимак неки?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Лаки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Брковић Брка, Фриц?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да, они су били помоћници инструктора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помоћници.

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Брка, Фриц.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рећи ћете нам ако се сетите још кога, мада у принципу ми и знамо ко је ту углавном био. Е сад ко је од, да ли тамо има неког особља које је што би рекли за логистику, које одржава камп, спрема се храна, кувари неки и тако даље? Значи имамо, разумете, имамо више група људи у кампу, неспорно је.

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Инструктори и њихови помоћници, они изводе наставу, имамо полазнике наставе?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полицајци који долазе из разних СУП-ова Србије, свим тим људима се спрема нека храна, одржава се тај камп и тако даље, значи једна трећа група људи за неку логистику које није ни ученичко ни наставно особље што би рекли, него треће?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Па била је значи та група куvara.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е ова трећа ме занима. Кувари, добро.

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: И значи били су ту како да кажем, људи преко којих смо координисали и спроводили наше захтеве, значи за набавку муниције и свега осталог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, ко су ти људи?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Па то су шта знам, то је између осталих и овде двојица оптужених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли их Ви знате?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Ми смо се упознали, био је Ђерић Радомир, био је ту знам да је повремено тако долазили још неки али не могу да се сетим засигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Пошто смо ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е ту, ту информацију ту причу типа да су била три, тројица тамо затворена, од кога сте могли да чујете, разумете, ево од ове три групације људи, дакле по редовном току ствари од кога сте то могли чути?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Па једино или од мојих колега инструктора или од неког можда из те групе што су ту долазили за координацију између нас и ових припадника овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, ова двојица оптужених, Ђерић и још ко је већ долазио.

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Долазили, не могу да се сетим још су неки били, знам да је било још ту, долазили-одлазили и тако да не могу тренутно да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, да ли се сад можете сетити од кога сте то чули? Ми смо овако мало сузили тај потенцијални круг, једино нам је јасно да то нисте могли да чујете од полазника јер они полазници који су том евентуално били присутни, они су већ отишли и дошли су нови, нови не знају а они који су били они су отишли, то је друга група, Ви сте у другој групи, по повратку са годишњег одмора је ли тако?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она група која је била док сте Ви били на годишњем одмору она је отишла, значи то не може бити неко од полазника? Да ли би требало да може бити неко од полазника?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Са њима нисмо ни имали комуникацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Па једино неко можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него инструктори, помоћници инструктора, ови који су ту, евентуално кувари?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Евентуално кувари пошто смо и са њима имали добру, значи једино.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад да ли Вас ово шта подсећа, ко би то могао бити да Вам је то рекао?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Не могу стварно да се сетим јер знам сигурно да нисам расправљао, да нисам причао о тако нечему, можда сам уз пут онако чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте имали задужено од наоружања, Ви инструктори и помоћници?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Редовно, аутоматску пушку, пиштољ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пиштољ ЦЗ-99?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Хеклер и Кох»?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Сад не знам да ли је тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Хеклер»?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: «Хеклер», ја сам, зависи како ко, ја сам имао «хеклер Кох», у ствари не знам да ли сам тад имао, пошто ми господине судија ако могу да кажем, ми смо тамо имали редовно обуке сваке године, значи први пут смо тамо можда `96. па смо повремено долазили и онда у континуитету од `99. до 2003., скоро 2002. значи нон стоп смо имали обуку, тако да бркам те периоде, али углавном сви смо имали више наоружања. Значи сви смо имали вероватно је значи, не могу сто посто да тврдим, вероватно је био «хеклер», вероватно је било још значи пар неких других.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте тада те `99. били у ЈСО, је ли тако?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве сте униформе имали Ви, Петраковић, Дука, Фриц, Брка?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Имали смо више врста униформи, углавном смо носили зелену маскирну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зелену маскирну?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: НАТО униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: НАТО, црвене беретке?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шешире маскирне оне?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: По потреби, зависи, црвена беретка се носи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него у кампу, у кампу тамо ме занима, у кампу?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Па шешир се носи кад се излази из кампа, кад се ради теренски посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се ради по терену. Ми смо чули овде да су неки од инструктора били присутни чак и затрпавали те лешеве који су искиповани из тог камиона, знате?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Ја о томе не знам ништа, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И баш та прича о шеширу и топао дан, вруће, скинути до појаса и лопате и затрпавали су лешеве. Ко је Тајсон? Да ли је он био један од инструктора или помоћника, Тајсон?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Знам Тајсона, али не могу да се сетим да је он уопште био тамо, Тајсон из ЈСО-а?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Ја се њега не сећам да је он био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико Вас има, колико Вас има инструктора и колико има помоћника инструктора? Били сте у више тих обука, кажете ови се ту и тамо

промени се можда састав ових помоћника, а инструктори су углавном једни те исти, па колико вас има једних и других?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Не знам тачно да кажем, али од прилике било је тако 5-6 инструктора, све скупа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: С обзиром да је увек неко одмарао и било је више помоћника, можда 7-8.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте спавали?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Спавали смо у тој бараци предвиђеној за боравак у првом улазу, е сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први улаз до капије?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да. Сад не могу тачно да се сетим пошто смо зависно од година мењали спаваоне, али мислим значи нисам 100% сигуран да је спаваона која прво гледа са врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где гледа прозор те спаваоне ако се сећате?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Према, од обе спаваоне прозори гледају према, иза објекта значи према полигону где су препреке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према оном полигону тамо?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако да се не види улазна капија? Улазна капија у камп?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да, не види се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Мирковићу Ви о овоме нисте говорили, о овој тројици да су тамо тројица били заробљени, нисте говорили ни једном приликом кад сте саслушавани код истражног судије, да сте чули ту причу да су били неки, кад сте се вратили са годишњег одмора па да сте чули ту причу?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Па не знам после кад сам размишљао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први пут данас то кажете овде да сте то чули?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: После кад сам размишљао, значи могуће да сам од неког чуо значи у пролазу, ја

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, нисмо се разумели, саслушани сте два пута код истражног судије и ни једном том приликом нисте рекли да сте по повратку са годишњег одмора тамо у кампу чули да су ту била тројица људи затворени, притворени? Тек сте данас то.

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Нисам сад потпуно сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете. Шта нисте потпуно сигурни?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Нисам потпуно сигуран да ли само то тад чуо или сам после из новина или је то неко у пролазу рекао, значи знам углавном да о томе нисам разговарао ни са ким.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то, него ја само питамо ово како објашњавате то три пута сте саслушавани у суду, у овом суду везано за ту тројицу људи, два пута од стране истражног судије и данас овде код нас, и тек сте данас поменули ту тројицу људи у смислу да сте чули ту информацију како су били ту притворени нека тројица, а она два пута дакле, и истражни судија Вас је позивао и саслушавао баш везано за то Петрово село, оне јаме, тројицу браће Битићи, значи он Вас је у оба та наврата тако саслушавао на ове исте околности на које и ми

данас, па Вас питам шта је разлог да још њему тада нисте рекли ова Ваша сазнања и сећања? Само то, шта Вас је то сад подсетило да нам данас кажете, а у прва два наврата то нисте урадили?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Па не знам мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сведок је рекао да је један дужи, како сам ја разумео, дужи временски период био у Петровом селу и да је био инструктор, да ли је било када чуо да су још нека лица била притворена у Петровом селу осим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим ове ситуације?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, осим ове ситуације?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте разумели питање?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Разумео сам али не могу да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је постојало нешто што би личило на притвор у самом Петровом селу? Мислим на објекте који су се налазили ту?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Није, не разумем. Мислите каласичан притворску јединицу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је постојала нека просторија за коју бисте Ви знали, е та просторија је одређена да се ту притварају нека лица?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није Вам познато?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тај камион који је дошао, како кажете и неки полицајац Вам је показао да страшно смрди, је ли знате из ког смера је дошао?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Од потока.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од потока?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако и стајао окренут то кад га Ви видите пред капијом како стоји?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Окренут према, према.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Узбрдо горе?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи окренут према узбрдо, је ли тако?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где тај пут води? Је ли Вам познато, пошто сте и обуку изводили у том крају и све?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Па даље у значи засеоке околне и значи рачвају се путеви.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли Вама познато да ли се у том правцу може изаћи на главни пут одакле би се дошло до Пожаревца и Београда?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Какав је то пут? Је ли то земљани, асвалтирани?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Земљани пут летњи који понекад смо и ми користили као пречицу, али углавном кад значи лети и тако кад нису баш јаке кише и слично.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да је на тој обуци после бомбардовања било јаке кише, колико сам схватио?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И да сте тражили неке багере да нешто поправе?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да, да се пут поправи до центра.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли у то време због тих киша такав један пут којим би се изашло на ту, условно речено главни пут за Пожаревац, да ли је био проходан због тога?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Мислим да јесте јер ту се извлаче дрва, значи то је пут који одржава «Шумарија» и излази одмах иза Текије тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте могли путничким аутом да идете и да прођете тим путем у време кад су биле те кише, у време кад сте тражили да се тај пут поправи?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Тешко, али са ципом сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ципом може, а путничким аутом тешко. Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У време кад сте видели тај камион из којег је нешто смрдело, да ли је тада у кампу био Гури?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Не могу да се сетим, мислим да није, не знам, не могу са сигурношћу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је Гури био у време кад се изводила та обука у јулу месецу?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Он је долазио углавном на дан, два. Значи не могу тачно да тврдим у којим интервалима, значи са њим смо се договарали око обуке како треба да се изведе, шта је потребно од средстава и тако да је у више наврата долазио некад на дан, некад на два.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте били у истој смени са Фрицом? Или у истим сменама?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Па били смо сад не могу да тврдим да смо сво време тамо били заједно али било је смена кад смо били заједно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви у току трајања обуке одлазили у град, ту је најближи град Кладово?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Која сте кола користили, возили?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Па не могу да се сетим, али углавном била су више разна, значи која сам ту могао да нађем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ајмо на врсту возила, да ли сте користили нешто што би могли да кажете да је цип или нешто што је класично путничко возило?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Па углавном цип.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Углавном цип?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Какве је боје био тај цип?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Исто, возио сам разне, значи нисам увек истим ишао, е сад оне који су нам тамо били на располагању, значи не могу тачно да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим пре свега на те који су Вам били на располагању?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Али рецимо би је «шевролет» један, сад не знам да ли је те, ја се надам да је био те године «пајеро» бели међутим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али ја Вас питам једно просто питање, какве је боје био цип који сте Ви користили? Сад Ви имате милион варијанти да ми одговорите, овакве или онакве, или тамне или светле или?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Ако ми кажете бар које врсте је, не могу стварно да се сетим које боје, био је црни «шевролет» ишао сам био је црвени «пајеро» и не знам да ли је те године био бели «пајеро».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где је било место где су ти ципови које сте набројали стајали, где су бил паркирани у то време?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Одмах са капије лево.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад кренете у град, како се снабдевате са горивом?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Ја мислим да смо те године на пумпи сипали на бонове.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли било случајева да сте сипали гориво не неки други начин, а не на пумпи?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Па била је бурад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где су се та бурад налазила?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Код недовршеног објекта, доле испод.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У односу на улазну рампу то је?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Десно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Десно, па се сиђе доле испод?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да испод тог недовршеног објекта.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је ту просторија кад се мало сиђе, било? У том недовршеном објекту?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Мислим да су две.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Две, а је ли можете да определите просторију где је стајао тај бензин, који сте узимали за Ваше потребе?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Мислим да је бензин био на камиону.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А на камиону?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није био у просторији, а где је био пакиран тај камион?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Испод значи, испод тог објекта.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Испод тог објекта?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од кога сте Ви тражили да Вам сипа бензин? Ко је био задужен, је ли био неко задужен за то?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Па неко од тих људи који су значи координирали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пружали логистичку?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Између нас инструктора и полазника обуке.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли знате како се зове тај човек који Вам је давао бензин?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Па не знам, нисам сигуран да је стално исти био, не знам, углавном значи неко ту или неко од двојице оптужених, окривљених или неко од тих што су повремено долазили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Чеда?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Чеда је исто логистичар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е шта је он радио?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Не могу да се сетим да ли је он био баш '99.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо да је био тамо магационер неки?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: '99.?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Па углавном вероватно што и следећих година, значи логистика, гориво, муниција, мете и кад нешто треба до града да се донесе или тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када би ишао по бензин је ли пролазио поред те две просторије које је описао пре тога?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Мислим да је камион био у десно, значи на самом ћошку доле код капије, значи код те доње капије.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Десно па мало се спусти доле?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да, значи на самом ћошку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли можете да опишете каква су врата била на тим просторијама? Дрвена, метална?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Метална.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу имала неке решетке или нису имала решетке?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Мислим да јесу имала решетке, али не могу са сигурношћу да тврдим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су та врата била затворена када бисте их видели?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Па једна, једна јесу сигурно јер је била муниција ту, та муниција и могуће је и друга да су.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Била затворена?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да, а чак и да су закључана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако бисте погледали кроз те решетке је ли можете да видите шта се налази унутра у просторији. Је ли се види просторија кроз те решетке?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Не могу да се сетим, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Обзиром да сте инструктор да ли сте имали потребу за муницијом?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте ту муницију тражили од неког?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да, исто од неког од тих.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако је муниција држана у једној од те две просторије, да ли сте силазили доле по ту муницију?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Углавном муниција већег калибра, значи и муниција стара и рифузна је била доле, тако да су муницију користили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је већи калибар?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Па 20 милиметара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли пушчана, шта?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Не, 20 милиметара и вероватно тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 20 милиметара, што сте имали од оружја тог калибра, да ли сте изводили неку обуку са тим и таквим оружјем да би било потребе за том муницијом?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда откуд знате?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Ми смо углавном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд знате да је доле та муниција коју не користите, која Вам не треба?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Било је сандука около и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете? Где около?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Па на том бетонском где је доњи део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На самом бетонском платоу?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Горе на плочи?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је било тих сандука?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: И доле испред магацина је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је ова муниција коју Ви користите за обуку гађања?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Она је поред значи наших спаваоница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она је у тој бараци?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта у некој просторији или?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да има посебно просторија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А посебна просторија.

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Која је са улаза одмах лево. Ту је углавном држано оружје и муниција која је коришћена за време обуке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је било неких делова опреме типа чизме, опасачи, упртачи, униформа, ако се уништи неки део да човек може да замени?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: То је било у просторији значи насупрот те, углавном већина тога ту су биле униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто овде у овој бараци где су Ваше спаваоне?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Исто на улазу, значи одмах поред наше спаваоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда шта је то доле, остаде ми нејасно шта је то доле и чему то доле, испод те бетонске плоче?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: То је већина тих возила и опреме и оружја је значи тако затечена јер код повлачења је одвожена доле, е сад шта је тачно се ту налазило не могу се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е кад смо већ ту, где су Вам били тушеви и купатила, санитарни чвор, где је то било?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Па исто, исто, имали смо један мобилни, ја мислим те године, не могу са сигурношћу, али тврдим да је те године, имали смо значи стандардан тамо где је тај озидани објекат, иначе и ВЦ и имали смо приколицу једну, значи са 4 туша наменска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приколица, камионска приколица, шта цистерна па?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Не, не, наменско направљено, 4 туша и резервоар и бојлер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је то било, где је то стајало?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: То је исто од капије лево доле, колико се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лево?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од капије лево или десно, када се улази на капију?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Није, десно, десно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Десно, а онда.

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Десно, извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али рекосте да је ту и камион са горивом? Је ли може оба двоје стати тамо десно од капије, и камион са горивом и та приколица са тушевима?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Па ја мислим, може, било је ту још аута неких других.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било каквих тушева горе да су намонтирани на тој плочи, да ли је таквих тушева било, у види неке мешине и тако за воду, па онда ту из њих тушеви, славине?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Могуће, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Наставите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, ево још пар питања. Да ли сте Ви лично са тим ципом који сте користили, користили тај пут који води на горе за одлазак из кампа према Кладову и према Београду или према Пожаревцу?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи причам о оном путу који иде уз брдо па скреће десно?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да, па лево и Кладово.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То би било све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Тужилац је питао око тих просторија ту, изјашњавао се има ли, видите, да ли је било забрањено овим полазницима курса да приђу тим просторијама? Овим који имају решетке затворене испод плоче, писте је ли? Да ли је била нека забрана било Вама инструкторима, било полазницима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било полазницима?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Не могу да се сетим.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли се сећате неке забране, неког тамо кућног реда значи?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Па постојало је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком смислу?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ко је спавао.

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Кућног реда, начин понашања, да се мора поштовати сатница која се одреди и да се не сме удаљавати од објекта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од ког објекта?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Од главног објекта горе значи где се борави, где се спава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то подразумева удаљавање из кампа, забрану удаљавања из кампа, што ми има резона?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Чак и по значи, по кругу кампа, значи даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што не би могли људи тамо да оду на полигон на оно фудбалско игралиште ако имају неко слободно време да одморе, да ли је.

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Имали смо током неких претходних обука ситуацију да се тамо сакрије флаша ракије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А па?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ипак је било неко ограничење, ем се поштује сатница, ем се и поштује забрана да се не удаљава од тог објекта смештаја?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да, тако је на свакој обуци.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: С ким је он спавао?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Са осталим инструкторима који су били ту.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесу то Мићо Петраковић и ови?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Заједно са Вама је спавао, Мићо, у спаваони, Мићо и онај како се зове онај, Дука?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Дукић.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесу ли и они са Вама спавали?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Не могу сада.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесте имали моторолу тада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, неко средство везе?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ту у томе, у тој спаваони, је ли?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да, имали смо своје станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад кажете имали смо своје станице, ко?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Инструктори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па чему су служиле?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Кад значи комуникацију кад кренемо на обуку, значи углавном смо носили кад идемо на обуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Комуникација између инструктора међусобно?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А има ли.

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: И са дежурним.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А има ли стражаром на првој капији, главној?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Има дежурни, стражар и дежурни.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, и је ли та комуникација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте да сведок објасни. Кажите.

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Стражар и дежурни су колико се ја сећам увек радили на посебном каналу, значи тако је увек пракса.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесте ли Ви некад чули да се стражар јавља нешто, да некога тражи у току ноћи? Да неко је тражен, рецимо Поповић или овај или онај? Јесте чули на тој, ја рако разумем да се чује.

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Могуће, не могу да се сетим, јер таквих је ситуација било доста.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Има ли поглед на главну капију из Ваше собе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да нема.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нема, рекао је. Је ли била ћерка овога Радосављевића Гурија?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Ја се сећам да је била једном, не знам колико, можда пар дана је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је то било?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Не знам, не знам стварно.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Је ли био Легија?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Долазио је у току целе обуке, е сад кад и ја чак мислим да је био и пар пута.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, јесу била нека деца неког од тих из кухиње?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Не знам, не могу.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Је ли била нека девојка која није ту била зпослена?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Мића Петраковић, са Мићом?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте доводили тамо девојке, нису Вам девојке долазиле у посету? Дакле, инструкторима Ви сте тамо стално, ови полазници дођу 15 дана па оду, а Ви сте тамо малте не цело лето и јесен?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Зато ми можемо изаћи у град, а у камп не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Је ли се играо фудбал тамо у кампу?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Је ли и Гури играо?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Ја мислим да јесте, не могу се сетити.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А Ви?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да. Мада је нешто нисам често.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја немам више питања.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте да је камион био покварен, како сте знали то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, како сте знали да је покварен?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Зато што је стајао на узбрдици тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, стајао на узбрдици, па стоји.

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Угашен и иза оно, то је «Татра».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: То је ја мислим «Татра» била, знам јер је мој отац возио «Татру».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Татра» је била?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро али то што стоји на узбрдици још увек не мора да значи да је покварен, па је онда питање заиста основано откуд Вам то сазнање да је покварен? Разумете, кажете овај Вам је показао, тај полицајац Вам је то показао и ако Ви нисте осетили смрад он Вам је то показао, и сад то имамо објашњење је ли? Да, кажите.

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Кажем опет нисам сигуран, могуће да је преко радио везе јављено, значи нисам сигуран 100%, знам да је стајао тамо и чак испред њега је било патролно «стојадин».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полицијски?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле тај «стојадин», ту из кампа «стојадин» или?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него? Не знате?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Био је тамо вероватно у пратњи, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте видели возача тог камиона?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Не, нисам.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте видели некога из полиције из Кладова?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате некога из полиције из Кладова? Начелника, командира?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Начелника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Начелника?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Начелника сам упознао јер смо са њим имали сарадњу исто тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е да ли сте њега тада тамо видели у овој ситуацији када видите камион испред капије и ово?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Стојадин» патролни испред њега?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Не могу да се сетим са сигурношћу да сам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је тада кад Ви видите камион, да ли је то неко време пре постројавања, за време, после, је ли можете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад би то било, које би то било доба дана и активности Ваших дневних?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Врло је могуће, не могу опет 100% да тврдим да је после ручка јер знам да сам одмах тад после имао час, највероватније после ручка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после доручка? Претпостављам да и после доручка одмах имате час, је ли тако?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Не знам, мислим да није тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, то ја само.

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Није ми тако свеже, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је Ваше сећање.

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Врло вероватно да је после ручка.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли тада том приликом значи видите тај камион, неко вам гестом показује да то смрди, да ли можете да се сетите је ли видите некога ту поред Вас, поред тога ко Вам то показује, неког например од инструктора Фрица, Лакија?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: А од полазника?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Не могу стварно никога да се сетим.

НАТАША КАНДИЋ: А је ли се сећате је ли било празно, празан простор или има људи?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Мислим да је било, али исто.

НАТАША КАНДИЋ: Да је било, е сад кад сте рекли да сте Ви кад сте се вратили са одмора чули да је ту било затвореника, је ли то значи да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Притворених.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Притворених, тројица притворених.

НАТАША КАНДИЋ: Притворених, да је било у прошлости, да је било раније, или да је нешто што траје сад кад сте Ви ту да их има или да их је било, је ли можете тога да се сетите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам схватио да је то, ја сам Вас схватио да је то прича у прошлом времену?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да чујемо?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Али нисам сасвим сигуран, да ли значи, да ли је то непосредно после одмора или после, да ли уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, јесте ли разумели питање?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Разумео сам.

НАТАША КАНДИЋ: Јер мало је нелогично кад неки далеки прошли догађај што Ви, што Вас тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је та прича, прича у садашњем времену или у прошлом? Ја сам схватио да је то прича у неком прошлом времену, али не толико прошлом.

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: У прошлом, прошлом је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је то нешто што је било?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да, сигурно, е сад да ли је то непосредно после одмора или.

НАТАША КАНДИЋ: Али ако је догађај неки који се десио, је ли Вам неко још нешто каже?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па питао сам га ја, па питао сам, покушали смо.

НАТАША КАНДИЋ: Па шта били, па где су?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није се даље причало, чули сте га.

НАТАША КАНДИЋ: Пуштени, шта?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Све, значи апсолутно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све сам га ја то питао госпођо Кандић.

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Све што се не тиче обуке.

НАТАША КАНДИЋ: Ви не причате?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Апсолутно нико значи не причамо чак ни међусобно, а поготову са тадашњим припадницима јавне безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми ово само, остало ми је да будемо сигурни и начисто, ја сам то тако регистровао, али Ви ме исправите ако грешим, да ли је било приче да су ту неки притворени били или дасу била тројица притворених?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки дакле, не, онда сам Вас ја погрешно схватио.

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Засигурно.

Молим? Па и рекао је да су Албанци, јесте, да је било приче да су Албанци, то је сва прича која је била око тога.

НАТАША КАНДИЋ: Али ја бих Вас само замолила да још једном кад Вам то неко каже, били неки притвореници, па је ли има можда ту неког детаља о томе шта је са њима? Јесу сами.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па све сам га ја то питао, ко их је довео, због чега су ту, шта је било са њима.

НАТАША КАНДИЋ: Па знате шта, кад неко каже било је, били су, онда је природно да неко каже па пуштени или их је неко одвео или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можемо питати и пети пут госпођо Кандић.

НАТАША КАНДИЋ: Или премештени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можемо питати и пети пут, али чули сте сведока.

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Не, значи апсолутно се не прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Значи, никад се о ономе што ти конкретно не радиш, значи не прича се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чули смо.

НАТАША КАНДИЋ: А је ли се сећате која је то ситуација кад значи генерално се не прича о томе шта се догађа тамо, која је то ситуација у којој Ви то чујете о тим притвореницима?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Могуће да, значи у пролазу негде, као у кухињи да ли у значи ходнику или негде у просторијама где ми, значи углавном сигурно неких 90% да није од полазника, неко од тих круга људи који су тако, са којима смо имали какву такву комуникацију, мада смо значи имали дистанцу према већини. Ми смо били други ресор сасвим и.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте сазнали у којој су просторији били затворени, где су држани?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: А јел је било још ситуација у којима је ту неко био затворен, притворен, држан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је.

НАТАША КАНДИЋ: Да, питан је.

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: А кад сте то чули да је било неких притвореника, је ли то било онако Ви сте полицајац, је ли то сматрали сте да ето тај камп је између осталог и место за задржавање, притварање или шта већ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сад већ није у зони сведочења. Знате, то шта је он, шта би он сматрао.

НАТАША КАНДИЋ: Па полицајац је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете, шта би он сматрао. Па ми можемо, остаје нама да изводимо закључке, знате, није за сведока питање.

НАТАША КАНДИЋ: Кад сте, шта сте Ви сазнали кажете из медија кад је објављено, шта сте сазнали Ви пошто то, о тим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате шта сте Ви то сазнали у ствари из медија?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Не сећам се тачно хронологије, али мислим да је прво било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него уопштено.

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Гробница, па онда после неког времена да су ту пронађени сад не знам да ли сам тачно схватио да ли тројица, тројица лешева.

НАТАША КАНДИЋ: Па зар сте чули само то да су тројица, три леша пронађена је ли?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Одвојено.

НАТАША КАНДИЋ: Како одвојено, то сте чули је ли?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Тако сам ја схватио из штампе.

НАТАША КАНДИЋ: Из штампе, а да ли сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А браћа Битићи, тај то презиме Битићи? Да ли сте то чули?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте, уопште?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни из медија, ни?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Кад је објављено после, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас питам, то Вас питам.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте са неким разговарали о томе кад сте то чули преко медија, са неким ко је са Вама био од инструктора, помоћника?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам га питао, каже да није.

НАТАША КАНДИЋ: Питали сте га, добро. А да ли сте осим те ситуације кад сте видели тај камион покварен, да ли је још неки камион док сте Ви били тамо, да ли је долазио или?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Сличан такав?

НАТАША КАНДИЋ: Па са лешевима, на то мислим.

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Ја лешеве нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сличан у ком смислу?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Па тако да смрди и да има не знам, ја мислим шљунак да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је то било?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Па тај ту што се покварио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него питање је било да ли је било још таквих ситуација и Ви сад рекосте сличан томе је долазио?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Питам да ли мисли, јер долазило је доста камиона тамо, значи са опремом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А дакле то ово Ви сад тражите разјашњење питања.

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Не, питање је било да ли је, кажете долазило је доста камиона тамо.

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, у камп?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Па неки су пролазили изнад, то углавном значи вероватно нису били наши, имали су људи горе куће и возе, вероватно. А долазили су наши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него ту да долазе у камп, да се задржавао у кампу, испред кампа, да је у полицијској пратњи? Да смрди било тако што Ви то осетите или што Вам неко каже да смрди?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Не, тако нешто нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте Ви били на Косову за време НАТО бомбардовања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете одговорити ако хоћете, видим да.

НАТАША КАНДИЋ: Па што се мисли.

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да ли је ово питање.

НАТАША КАНДИЋ: Умесно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Ваше да цените да ли је умесно или не, Ваше је само ако Вам ја то дозволим, Ваше је само да кажете хоћу да одговорим на њега или нећу, а кад кажете нећу е онда морате да ми објасните због чега нећете, зато што ћу се изложити тешкој срамоти ако одговорим на то или знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, разумете?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Одговорићу, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте учествовали у овој, у ексхумацији и ископавању тела или преношењу тела са Косова?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Сигурно?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па сад сигурно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имао бих само једно питање, то сам испустио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, хајде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Везано за долазак Легије, Легија је њихов командант, да ли су они, инструктори били у обавези да Легији подносе одређене извештаје везано за оно што раде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рапорте типа?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рапорте и тако нешто и шта би тај извештај морао да садржи?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Па по самом доласку значи подноси се рапорт званични о стању у кампу, е онда значи после углавном је било питање о нашем раду и нашим потребама, значи колико смо ми ту задовољни, како иде посао, значи углавном је то било у некој неформалном облику. Значи да ли нам шта треба, какво је стање и слично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то неки писмени извештај?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: По завршетку обуке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се подноси писмени извештај, толико полазника прошли то, то и то, неки догађаји овако овог типа, оног типа, било ово, било оно, пролазници успешно положили, нису положили и тако даље, разумете?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: По завршетку обуке значи ми није даван Легији, него по завршетку обуке или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме се подносио тај извештај? Ко ме је то ишло? Ко га је сачињавао, Петраковић или?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Не знам, Петраковић, он је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имао лап-топ тамо, је ли тако?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И коме је то ишло?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Носио је команди јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Кулу?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да. Значи оно што је везано за значи оно што наш део посла, колико смо обучили, шта смо радили и слично, а значи извештај о карактеристикама људи, колико су усвојили од обуке и слично, је подношен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овом МУП-у?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Па Гурију је подношен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гурију?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колегинице?

АДВ.ВАРЈА БАНИЋ: Кажите ми да ли је од полазника курса када дођу одузимана муниција која је била уз њихово лично наоружање?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да.

АДВ.ВАРЈА БАНИЋ: Где се та муниција чувала?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Исто у магацину тамо поред наше собе.

АДВ.ВАРЈА БАНИЋ: Добро, рекли сте да је на том платоу или тој бетонској плочи било сандука са муницијом, ако сам Вас ја добро разумела?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Могуће, па празних или тако, јер је ту било и блокова и.

АДВ.ВАРЈА БАНИЋ: Је ли то дуже времена стајало?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Не могу да се сетим.
АДВ.ВАРЈА БАНИЋ: Добро, кажите ми од када сте Ви, не само још једно питање везано за ово. Да ли је било ноћу обуке?
СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да.
АДВ.ВАРЈА БАНИЋ: Од када сте Ви на овом радном месту сада?
СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Садашњем?
АДВ.ВАРЈА БАНИЋ: Да?
СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Од марта ове године.
АДВ.ВАРЈА БАНИЋ: Кажите ми да ли је на Вас вршен неки притисак у смислу сведочења везано за овај догађај, да ли сте разговарали са неким, да ли сте позивани од јуна месеца у полицију, МУП или било који други орган?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад то је више питања у једном.
АДВ.ВАРЈА БАНИЋ: Па добро, ево ја ћу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па `ајмо прво, да ли сте позивани од стране УКП, Службе за откривање ратних злочина или неке друге?
АДВ.ВАРЈА БАНИЋ: Или МУП?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Службе МУП-а?
СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да.
АДВ.ВАРЈА БАНИЋ: Када?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се изјашњавате о овоме, када, у колико наврата?
СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Не знам. Ја мислим да је једном.
АДВ.ВАРЈА БАНИЋ: После саслушања код истражног судије?
СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Тако.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или пре?
СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Не, после, прво смо овде били у згради да ли једном или два пута.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, после тога.
СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: И онда смо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На исте ове околности? На исте ове околности?
СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петрово село, тако даље, тако даље?
СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је на Вас неко од тих радника полиције или неко други са стране вршио било какав притисак да у суду говорите овако или онако? Разумете?
СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Како да. Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте?
СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком смислу? Ко и у ком смислу?
СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Па нисмо могли да добијемо решења за радно место које смо обављали. Нисмо значи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко нисмо, Ви лично или још вас?
СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Па група тих, још нас има.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то? Мића Петраковић?
СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Мићо, Лазић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лазић.

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Дукић. 15-16 људи ја мислим да је у питању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су то све људи тамо који су били у кампу као инструктори и помоћници инструктори?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Нису сви. Ја мислим да пар њих није било тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, нисте могли да добијете решења за радно место које сте иначе обављали?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Речено ми је кад су на Макишу доле, да, кад сам речено ми је да пробам да се сетим, да разговарам са колегама да олакшам нама јер предочено је да нисмо добили решења и да то није ништа шта тек значи може да следи и да једноставно може да се пресече и да све нас прогласе кривим и да нас приведу.

АДВ.ВАРЈА БАНИЋ: Хвала ја немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени? Нема. Не видим Стојановића. Имате ли Ви.

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Ја по својој савести дајем изјаве и по ономе што сам видео и што могу да се сетим засигурно знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још нешто да нам кажете?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Нема.

Питања сведоку нема. Сведок нема ништа више да изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражите ли трошкове што сте дошли данас у суд? Да ли тражите неке трошкове што сте дошли данас у суд? Ви сте дошли из?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Куле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кула је релативно далеко од Београда, видим 1.600,00 динара тамо и назад су трошкови у висини аутобуске, повратне аутобуске карте. Да ли тражите те трошкове да Вам се досуде?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Евентуално нешто за исхрану?

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Нема потребе, брзо ћу.

Сведок тражи путне трошкове на релацији Кула-Београд и назад, те се исти сведоку у износу од 1.600,00 динара привремено и ДОСУЂУЈУ, привремено на терет буџетских средстава суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега замениче укључите микрофон, прво тражите од мене дозволу да. Хвала лепо, можете ићи.

СВЕДОК МИРОСЛАВ МИРКОВИЋ: Хвала Вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одложено, онда ћемо да направимо паузу 20 минута.

Председник већа издаје у 11,30 часова

Н А Р Е Д Б У

Претрес се прекида на 20 минута ради одмора.

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА ГОРАНА ЂУРЕТИЋА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позовите сведока Ђуретића, молим Вас.

Ђуретић Горан?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Ђуретићу, име Вашег оца је?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Јован.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте рођени?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: 30.09.1973.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где живите?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Бачка Паланка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улица Црвеног крста бр.22, по занимању механичар, је ли тако?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Запослен у Жандармерији?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Да.

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ, са личним подацима као са записника од 19.06.2006. године, из поступка истраге, заклет читањем законског текста заклетве за сведока, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате пред собом на пулту текст заклетве за сведока, гласно је прочитајте молим Вас.

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Господине Ђуретићу, кажем Ви сте саслушани 19. јуна 2006. године пред истражним судијом овог суда овде у овој згради је то било, ако се сећате, да ли остајете при том свом казивању?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли томе нешто да додате, да то допуните, да ли сте се у међувремену чега присетили?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Знате шта нас занима укратко да се поново вратимо на то Ваше сведочење, претпостављам да знате шта нас овде занима, знате коме судимо и због чега судимо, је ли тако?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лето `99. године, да ли сте били у Петровом селу?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако јесте у ком својству? Колико дуго сте били, у колико наврата сте били? Причајте нам мало о томе.

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Па као помоћник извиђача обуке, помоћник инструктора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Инструкторима?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су били инструктори?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Мића Петраковић као вођа инструктора, шеф инструктора Мирковић Меџик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Меџик, овај пре Вас је саслушан је ли тако?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Да. И Рипс, у ствари Вујошевић Миљан и Дукић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вујошевић био инструктор или помоћник?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не, не, Вујошевић је био самном, Дукић Милош.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дукић Милош, Дука?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Он је исто био у својству помоћника извиђача Вујошевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, да ли је још неко био од инструктора, е добро кад сте Ви први пут отишли у Петрово село те године, да ли сте били претходних година, знамо да је тај камп одавно и ЈСО га је користила претходних година?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не, не, први пут још у току бомбардовање је још било, као на неко извођње неке обуке за ПЈП ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ПЈП, кад је то било? Бомбардовање је трајало скоро 3 месеца?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не знам тачан датум, знам да је у току још бомбардовање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ми смо овде чули да је то било 30. маја да је почетак те обуке, 30. мај дакле пред крај бомбардовања, дакле уклапа се у неко Ваше сећање?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови су исто инструктори били и помоћници?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте везано за тај први, ту прву обуку у току бомбардовања да ли сте били у ситуацији и у прилици да сазнате што о неком камиону који је довезао лешеве са Косова ту?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Па камион је да оно виђен ко што сам и рекао прошли пут, ујутру смо видели то не знам тачан датум, али то је то, значи видели смо га и ништа. Нисмо обраћали пажњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, шта је то што сте видели, како знате да је то тај камион са лешвима са Косова?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Па нисам знао да је то камион са лешевима са Косова, видео сам камион који стоји испред на путу ујутру кад смо устали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Испред кампа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Капије?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Капије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: И ништа, оно видели смо га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли ишта необично било везано за тај камион?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Па ништа необично, једино што се осетило мало као неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Смрад?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Да, смрад и то је то. Нисмо обраћали пажњу на њега, после се ишло у редовне активности, доручак и обука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад како Ви тај камион повезујете са овим мојим питањем? Лешеви са Косова, камион ко камион не видите лешеве никакве, неки смрад осећате, разумете зашто сад тај камион такав какав је нешто посебно издвајате у овом неком контексту? Претпостављам да је тамо још камиона долазило.

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Па не знам, не разумем како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад Вас ја питам да ли имате неких сазнања везано за довожење лешева са Косова неким камионом тамо, Ви одмах кажете па то јутро је био камион паркиран испред капије и осетио се смрад па Вас ја питам како Ви сад то, тај камион то Ваше сећање повезујете са овим мојим питањем? Тамо је долазило камиона још. Откуд вам сазнања да тај камион не носи уобичајене терете да бисте ми одговорили на ово питање овако како сте одговорили? Разумете, ајде осећате смрад неки, не мора он да указује на лешеве, може указивати на животињске стрвине.

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Па то сам касније сазнао, као у питању да су лешеви, не зато што знам у УБПОК-у су инсиситирали лешеви, лешеви, реко немам појма шта је било, з нам да се осетио неки смрад, тек тамо сам сазнао да су у питању као неки лешеви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тек касније?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је касније док су Вас испитивали у УБПОК-у?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате икаквих сазнања везано за то да је тај камион ту у непосредној близини кампа, горе на брду у већ унапред припремљене јаме искиповео те лешеве, па да су према неким тврдњама овде из ове суднице, неки инструктори учествовали у њиховом затрпавању?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате сазнања те врсте?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате коме ми судимо овде, ко су људи који су оптужени?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Знам по надимцима Поп и Милош.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поп и Милош, је ли их Ви знате из тог периода, из тог времена?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Па из тог периода да оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су они били тамо?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Па у својству као логистичар, магационер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обадвојица или?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Па обадвојица ја мислим, немам појма. Поп знам да је, њега сам оно виђао, ту је био често са нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, да ли је био Поп, да ли је Поп био те прве обуке за време бомбардовања? Да ли је Поп био тамо?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Па ја мислим да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Милош?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: За њега не знам, нисам сигуран, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кад сте следећи пут били у прилици да тамо вршите обуку, дакле нека друга група?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Да, ја сам ту био две групе, па смо после тога повучени, враћени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте следећи пут?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Па био сам две групе за редом, мислим у континуитету две групе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је ова прва.

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Прва и друга.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крајем бомбардовања?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад је друга ишла одмах после ње или је било неке паузе?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Ја мислим одмах после њих, нисам сигуран, мислим да одмах после њих је било нешто као друга група.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми немамо тих сазнања да је ова друга ишла одмах после.

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Па нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него је била једна пауза скоро месец дана.

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не сећам се стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су људи били ангажовани на извлачењу технике и људства са Косова?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не сећам се, стварно се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или боље рећи, ајмо овако то да формулишемо. Јул месец, да ли сте у јулу месецу били на обуци у Петровом селу у јулу, бомбардовање је стало у јуну.

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Могуће, не знам, не сећам се стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли неку славу?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате неку славу?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Породичну. Која Вам је породична?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Ђурђев дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђурђев дан, добро Ђурђев дан је у мају месецу, 07.-08., је ваљда Ивањдан, 07.јула је Ивањдан. Покушавам некако да вежем, ајмо овако. Да ли сте били на обуци у ситуацији када је једна група полазника напустила обуку, оно што би рекли на пола?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли се нешто побунили, један био рањен?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Јесам, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле су они били?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Ја мислим Крагујевац да је то било, та група.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то, онда сте били у овој јулској, а према неким подацима званичним дакле подацима из МУП-а, она би требала да се одвија у периоду од 08.-24.јула, и напустила је група крагујевчана јер је један био нешто рањен, погођен на обуци и тако даље. То је та, тако да нам причајте о томе везано за њу, видите, ова је била 30.маја, још за време бомбардовања и ту негде око 10.-12.јуна завршена и потом је пауза скоро месец дана, па сте Ви у ситуацији и прилици да поново дођете у Петрово село. Кад сте дошли, кога сте тамо затекли, да ли су и полазници били ту, и тако даље?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Ја не сећам се тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле сте ви долазили, инструктори и помоћници, одакле сте долазили, из Куле?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Из Куле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Куле. Да ли сте долазили сви од једном колико вас има са више возила или не знам неким БУС-ом организованим.

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Па углавном смо долазили, кретали смо из Куле па су нас сакупили успут, оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, где је већ ко.

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Настањен.

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Што би значило да сви од једном дођете тамо на, у камп?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Па да, у току дана, мислим кад је дан, од ујутру до увече ко како стигне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то, да ли су тамо кад ви дођете, да ли су тамо полазници курса, да ли су они већ тамо стигли или тек треба да дођу па да се ту врши неки њихов пријем?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Да, да. Па не знам, ова прва група знам да смо ми први дошли, није било никога, а сад ова друга, сад кажем не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Поп тамо кад сте дошли?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: За први пут знам да је Радомир Ђерић био тамо, он, а другог пута не могу стварно да се сетим, други пут могуће да су полазници већ били ту, да су они већ чекали ту, могуће, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поп, Ђера?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не, Ђере се сећам првог пута, другог пута не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милош?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не знам, не знам, Милош.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо овде чули да сте ви дошли дан раније и да је то иначе било уобичајено да инспектор дође дан раније да се припреми и Петраковић нешто као шеф тима, припрема и наставу и тако даље, и сачекују се ти људи који долазе па се врши неко њихово постројавање?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Да, постројавање да, било је тога, мислим да се види колико је људи дошло и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је. Да ли се од њих нешто одузима, да ли се врши неки њихов претрес?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Да, мислим претрес, преглед опреме због алкохола и, алкохол углавном, људи свашта понесу, шта ја знам, свашта понесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Алкохол, да. Муниција њихова коју су донели?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Па муниција да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се то одузимало?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Алкохол и муниција и шта ја знам. Па одузимало се привремено, мислим враћано је то њима касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На крају обуке?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам, значи те такве активности би подразумевале да сте ви пре њих а не?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да дођете после њих?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада када сте ту у овој другој обуци, јер Ви рекосте после више нисте били тамо?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате каквих сазнања да су тамо неки људи притворени, цивили?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли икаквих сазнања имали о томе?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не, никаквих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте запазили да тамо има неки испред писте, доле наниже, да има неки бетонски објекат у изградњи, започет, једна велика бетонска плоча, испод ње неке просторије?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Да, то знам, ту магацини неки су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били у ситуацији да одлазите до тих магацина евентуално да узимате нешто од материјално-техничких средстава?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Па за обуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставних средстава?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Наставна средства за обуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада овај други пут о коме говоримо?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где би била врата тог магацина у односу на тај објекат?
Ја сам био тамо и он је прилично велик.

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Како је плоча па иза, мислим то је као.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: То је као плоча, тераса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са доње стране.

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Са доње стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Су та врата, тако је. Е сад где је тај магацин. Објекат је велик, мислим да има 24 метра дугачак?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Па одмах доле испод плоче, значи врата била су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било више просторија и више улазних врата?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Ја нисам сигуран, мислим двоје, две просторије да је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, каква су врата?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Па обична врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Метална, дрвена?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Метално-стаклена, дрвено-стаклена?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Могуће метална да су била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако оријентир буде капија, та просторија са магацином, да ли су врата те просторије ближе капији или даље од капије?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не знам како да објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По Вашем сећању наравно, кажете било је двоје? Е сад која су ближа тај магацин?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не знам, она су фактички малтене једна поред других, нисам нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли су се кроз та врата, јесу ли она скроз затворена или имају неки отвор на њима, да се види унутрашњост, да ли су затворена, да ли су држана затвореним или закључаним?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Затворена су била и закључана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко их откључава, ко има кључ?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко има кључ, ко откључава то?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Па углавном логистичар, магационер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то био?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Па да ли Поп, дал Чеда, дал не знам, Ђеро, како кад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милош?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Њега се и не сећам, не сећам се Милоша, баш не сећам. Попа се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Александар Николић?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Александар Николић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Специјални, надимак Специјални или Специ?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не, није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онако крупан, громада, шири него дужи?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Да ли са тим кампом неке везе има Гури, Горан Радосављевић, да ли је он имао неке везе са кампом, по Вама?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Гури?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не знам, он је ту исто био, долазио с времена на време, ту је вршена обука за ПЈП, то су његови људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аха, то су његови људи?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Да, мислим припадници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Шта кажете, долазио је с времена на време, шта значи то, колко се задржи?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Па некад је био ту па оде, не знам где је ишо, Београд вероватно кући, ко зна где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли преспава или што би рекли наобдан дође па оде?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Некад је преспавао, некад преспава, буде по два, три дана, па оде, па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дал му је ту кћерка била?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Јесте, мала Ана, да била је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је она била, Ви сте били у два наврата тамо, овај први пут за време бомбардовања и овај други у јулу, кад је?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не знам тачно али знам да је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којом приликом је његова кћерка била тамо. За време бомбардовања?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Ја мислим да не. После тога, после бомбардовања ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је спавала?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Па нека камп-приколица је била у, на ливади некој, ту одмах иза кампа, преко пута кампа, камп-приколица

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли преко те прилазне цесте?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још неке деце било?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Колко ја знам не, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки дечаки?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Можда се мували, било је тих дечачића из села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из села.

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Мислим војска ко војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него баш ту да су били ту и спавали?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Па ту. Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неког куvara, да је неки кувар довео своје дечаке на пар дана?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не сећам се тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Легија, да ли је он долазио тамо? Он је био ваш командант је ли тако?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Командант, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он тамо долазио да Вас обиђе?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Ја мислим за то време које сам ја био је био једном дошао само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад, ово за време бомбардовања или овај други пут?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: После, после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај други пут у јулу?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад би то било?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Па не знам тачно датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не датум, него оно почетак, средина, крај обуке?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Знам да је био тај случај рањавања, пошто сам ја ранио тог човека био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, Ви сте ранили тог крагујевчанина?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Да. Па је овај. Мислим рикошет је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Па је долазио он хеликоптером, сад дал је због тога долазио или није, нисам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на тај догађај кад сте Ви ранили тог човека, кад је Легија дошао?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: После пар дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После пар дана. Где сте ви спавали, инструктори, помоћници, где сте спавали, где су вам биле спаваоне?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Па у згради, где су зграде, барака та, барака, ту је била као соба за инструкторе и помоћнике, прва зграда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали више спаваона или сте сви у једној спавали?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: У једној су спавали помоћници у једном инструктори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Где ваша спаваона гледа, односно прозори ваше спаваоне?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Гледала је овамо на полигон, пешадијске препреке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питаћу Вас мада ми је јасно, да ли се види са прозора улазна капија тамо?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Из наше спаваоне?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали неку радио-станицу?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Радио-станицу, радио-станицу има дежурни на пример, ко је био дежурни тај дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дежурни, ко је дежурни, него од инструктора или помоћника?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Од помоћника на пример. Мислим дежурни је инструктор али ти обављаш све, од постројавања до.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Он је имао.

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Станицу на пример.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Станицу. С ким је комуницирао, с ким је био у вези, да ли сте Ви били у ситуацији да будете дежурни па да сад имате станицу и да?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Па углавном са шефом, са Мићом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Мићом?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Да. И онда су даље преносили то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо овде овога Вујошевића, он рече да су сви инструктори имали станице па су међусобно комуницирали и да је умрежен и дежурни али да је дежурни на другој фреквенцији разговарао са стражаром.

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Станице смо имали кад се кретало ван кампа, ради комуникације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: А у кампу није било потребе да сви носимо станицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово са, је ли било страже, стражара?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Јесте, стражари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, колко су била стражарска места?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не сећам се тачно, мислим да је било једно на капији, на капији то знам 100%, за ова друга не сећам се, знам да је на капији био један стражар увек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо да је друга била овамо код игралишта?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Могуће, могуће, могуће нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па то, да ли одржавала веза ове врсте са стражарима?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Да, па мора постојати веза са стражарима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Џудовић Саша?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Џудовић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сада неког у јединици Џудовића?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Има Џудовић, ал он је Давор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Давор?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер то прошли пут нисте знали па рекох да у међувремену нисте.

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Давор, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле Давор. Шта сте имали тамо од возила, да ли су возила кориштена за неку наставу или за обуку, на било који начин, било да возе муницију, било да?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Па возилом се преносила муниција, мислим до стрелишта и шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која возила сте тамо имали на располагању?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Знам да је било неких «тојота» црних, ја мислим тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су ципови?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Да цип «тојота» и.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Дал дефендер неки и тако, углавном теренска возила.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки «голф» двојка?
СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не сећам се.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ладе ниве?
СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Могуће да је било ладе ниве, могуће да је било.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте дужили од оружја ви инструктори и помоћници?
СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Ништа, мислим пиштољ ЦЗ 99, и аутоматска пушка.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хеклере?
СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте користили хеклере за обуку полазника тамо?
СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Да, хеклер се користио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обука из гађања хеклером или?
СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не, не. Мислим упознавање са оружјем, чисто оно да знају људи о чему се ради.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А гађање не?
СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не, ја мислим да, макар се ја не сећам, углавном је била пешадијска обука, аутоматска пушка...
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а да ли сте имали једног или више хеклера у том циљу обуке, да ли их је било један комад или више?
СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Па ја мислим пар комада да је било, пар комада.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли их је било са пригушивачем?
СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Па вероватно међу тима је био неки са пригушивачем чисто ради.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не вероватно него ако се сећате?
СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Па не сећам се да је био с пригушивачем али.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам да се хеклер са пригушивачем разликује од оног без пригушивача, да се на први поглед разликује, је ли?
СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Да, разликује.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има хеклера на који се може накнадно намонтирати пригушивач, дакле то је хеклер без пригушивача па се накнадно монтира пригушивач?
СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: На сваки хеклер се може намонтират, али то није пригушивач то је распршивач звука.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је распршивач звука?
СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На којој даљини се чује тај звук?
СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не знам тачно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате те карактеристике?
СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не знам тачно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пригушивач?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Пригушивач, он је релативно тих, не чује се баш далеко, чује се али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он фабрички интегрисан као пригушивач у склопу цеви или се може накнадно намонтирати на феклер?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: То је фабрички са пригушивачима, фабричким пригушивачем има тај што се накнадно, уствари распршивач звука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте могли да из кухиње по потреби узимате храну, пиће, сокове, воће? Дакле неvezано за онај устаљени ред, доручак, ручак, вечера, не знам ни ја, него сад ако имате потребе, гладни сте па да одете да узмете из кухиње неке хране, ви инструктори, помоћници?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Могло се узети увече, сендвич или нешто ако си баш гладан, чоколада, кекс, сок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам значе нешто надимци Тајсон и Рус?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Вратио бих се на овај камион, ако сведок може да определи у односу на рампу где је камион био заустављен? Тај из којег се осећао мирис?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за ту улазну капију, то Вас пита заменик.

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улазна капија у камп, кажете видели сте камион, осећао се смрад, где је камион у односу на ту улазну капију?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И како је био окренут и везано са тим из ког правца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам схватио да је на путу.

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: На путу, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не да је унутар кампа, него да је на путу?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не, не, није био унутар кампа, него.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, то Вас питамо, где је, да ли је доле још на том прилазном путу, да ли је испред капије, да ли је горе, да ли је горе уз брдо?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Није тачно испред капије, мало, мало, мислим није тачно на улазу на капију, мало горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало горе?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Мало горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је окренут наниже или навише?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Навише је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Навише. Да ли је било неко полицијско возило, типа, оног патролног «заставе 101»?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту испред, иза, поред?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо да је било испред?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не знам, ја нисам видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не полицијско, било какво возило «застава» беле боје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или било какво возило?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не, нисам видео, макар ја нисам приметио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећа какав је тај камион био, који је тип био камиона, да ли је био чист, прљав, блатњав и у том смислу?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не знам, нисам обраћао нешто пажњу, камион ко камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отвореног сандука, затвореног сандука?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Приколичар био, дал са сандуком, мислим да је имао нешто пребачено преко као церада, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Церада са арњевима или само церада преко сандука?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не знам, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да се вратимо на време обуке, коју памти по том рикошету и рањавању. Какво је време било, да ли је било кише у то доба?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не, време је било сунчано, није било кише, лепо је време било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лепо време.

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Углавном лепо време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, то колко траје обука, колко траје та обука. Према нашим подацима овим траје 15 дана?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Петнаестак дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 08.-24?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли је свих 15 дана било тако лепо време или је било и неких кишовитих?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Па углавном јесте, да, ја мислим да јесте, углавном било је лепо време.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте видели Ану, Гуријеву ћерку у односу на то рањавање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, пре, после?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: После ја мислим, после.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А нисте нешто определили дан тог рањавања, односно време, да ли је то било на почетку, на средини или на крају обуке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако можете, ми знамо кад је то.

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Па од прилике је ту почетак, пар дана од почетка, мислим почетка обуке.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: После тог рањавања видите да долази Ана?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Ја мислим да. Нисам сигуран.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је она дошла сама или је дошла са својим оцем?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Са оцем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је њен. Колико је она дана ту била, колико је дуго остала, да ли је остала? Ајмо да се вежемо за крај обуке, пре краја обуке, после краја обуке?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не знам тачно, била је пар дана, то зна, пар дана знам да је била.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли и њен отац био ту све време са њом?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Ја мислим да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли се сећате где је њен отац спавао, да ли у тој камп-кућици или на неком другом месту?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Нисам сигуран, мислим у кућици да је, у тој камп-кућици.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Заједно с њом у камп-кућици?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где се тачно налазила та кућица?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Преко пута кухиње, преко пута зграде, дели их пут само, значи то је ливада нека, ливадица, воћњак неки, шта ли, не знам ни ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте ви имали слободно време за време трајања те обуке?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Како мислите слободно време?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли имали неко слободно време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У току дана, имајући у виду распоред активности, да ли имате неко слободно време?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Па увече, увече, после повечерја кад нема обуке, пошто су се обуке састојале од ноћног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од ноћног па онда буде целодневна?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта бисте радили кад имате слободно?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Па гледали ТВ, играли карте, ишли до града.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли играли фудбал?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Играо се и фудбал, мада ја не играм фудбал.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А Ви нисте играли фудбал?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чиме сте ишли до града, када сте ишли у град?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Па возилима које је било слободно, које је ту било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате тих возила која су била ту и која су била?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то су ова што сте ми рекли да су?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли то та возила?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Па та возила што смо користили и за обуку, није било других неких посебних возила за град.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где сте сипали гориво за та возила?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Па гориво је доношено или сипано доле у Кладову, како кад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како доношено, шта то значи, ко је доносио?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: У кантама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У кантама. Одакле је доносио?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Па из Кладова највероватније.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Из Кладова?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Да, из МУП-а, вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо чули овде, да је ту десно поред капије био неки камион са горивом?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не сећам се, не сећам се камиона.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На почетку обуке да ли је неко држао нешто што бих назвао поздравни говор полазницима курса, и да ли се сећате ко је то био да је испред полазника?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је било?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Курса држао говор?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега таквог.

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не сећам се говора таквог, не знам стварно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате конфигурацију терена изнад кампа и да ли ту постоје неки путеви и да ли знате где ти путеви воде, конкретно има горе узбрдо, има нешто десно?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Да, то су пољски путеви, то је село, пољски путеви, земљани путеви.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ти земљани путеви, где воде, кад идете тим путем, докле можете да стигнете, јесте ли ишли тим путем?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Па један доле из кампа води према Кладову а други води у село, овај горе што иде изнад кампа води у село и рачва се лево и десно. Тај лево мени се чини води у село а десно горе у шуму.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У шуму?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А тај пут за Кладово то је онај?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Испод значи од кампа доле се крене.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је онај асфалтни пут? То је пут којим се долази из Кладова?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Асфалтни пут почиње тек после километар.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А је ли тим путем дошо тај камион па стао повише?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не знам којим путем је дошо, углавном је био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На том путу.

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Ту је био, стајао је, мислим нисам ја видео да је он дошао, он је ту стајао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је на том путу, је ли?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: На том путу, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И тај пут сте користили да увече одете у Кладово, је ли тако и да се вратите тим путем?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Па нема другог пута, то је једини пут за Кладово.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, то би било све, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Потке?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Потке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Исто је био помоћник инструктора за обуку, извођач обуке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се звао?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Поткић Владимир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Владимир. Лазић?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Лазић, јао заборавио сам како се зове, да, он је био инструктор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Инструктор. Да ли је имао неки надимак?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Лаки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лаки. Да ли сте имали тамо неки санитарни чвор, туш кабине?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Да, била је нека просторија, ту су биле она огледала, умиваоници, чучавац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико тушева?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Мислим два, два чучавца, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је то било?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Па у оквиру кампа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то у оквиру ове бараке где су ваше спаваоне?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не, не, издвојено, то је издвојено. Мислим издвојено доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Посебна зграда?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Да, посебна, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте имали неке импровизоване тушеве, туш кабине, импровизоване, пољске што би рекли, напољу?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не сећам се. Знам да је било пар тушева у тој згради, био је један за војску, или два, нисам сигуран, и било је овамо, то је било за особље, за куварице, оно женски као.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, па где је то било?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Па исто, то је исто та зграда, само што је ово доле, а ово је одељено степеницама с друге стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С друге стране?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је био ту десно од капије па поред тог бетонског објекта у изградњи, да ли је ту била нека приколица с неким тушевима?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не сећам се, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су биле неке мешине са водом и неким чесмама да се могу руке опрати, да се може евентуално истуширати ако треба, да ли је тако нешто било, питам Вас о тим импровизованим варијантама?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: На питање председника већа он је описао детаљно те просторије, да ли је био забрањен приступ тим просторијама, је ли њима било, полазницима било? ове просторије о којима сте, које нису завршене, које имају плочу тамо?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не, није био забрањен приступ, не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не знате јел'?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Гури је долазио тамо, да ли зна чиме је долазио Гури, којим превозним средством?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не знам, неким аутом његовим, имао је он неки свој ауто.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Који?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не знам, цип неки.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Који цип, које боје?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не знам, не сећам се то баш.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јел' он лично возио или га је возио возач?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Сам, лично.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Лично је возио?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је то био цип пајеро, можда?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: И да ли је био цип?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Цип јесте био, теренац неки.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, да ли сте приметили за време тог боравка о којој је председник. Каже да је био цип, ја питам је ли пајеро, каже не зна. А која је боја била?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да ли је био неки голф, неко време док сте Ви били ту?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не сећам се.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Црвени голф?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питао сам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Је ли долазила нека девојка тамо, млађа жена сем Гуријеве ћерке?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не знам, не сећам се.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Коју познаје Мића Петраковић?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не, не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А јесте ли Ви чули, и шта је чуо о случају браће Битићи, касније, накнадно? После неколико година јел'?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Чуо сам да, из новина.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Шта сте чули?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Ништа, немам појма шта, прочитао сам у новинама, оно као нешто убијени, држ, недај, откуда знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А где се одлагало смеће?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Смеће се возило негде, не знам у шуму, немам појма то су ови припадници носили до контејнера или била приколица нека, тракторска па је.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Где се она налазила?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где се то налазило, да?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Па како је та писта, писта мислим, тај плато, па иза, доле, мало даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ван круга.

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: У кругу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У кругу, унутар жице?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Да, ту је било смеће па се одатле носило негде, немам појма где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је то испод тог бетонског објекта доле?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Па мало даље, мало даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим наниже?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Да наниже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте тада том првом приликом када сте били то још за време бомбардовања, рекли сте видели сте тај камион, да ли је тамо долазио неки багер, утоваривач да сређује прилазни пут, да копа неке јаме ради одлагања смећа?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не сећам се тога.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте нам да сте после тога када сте видели камион да сте отишли на доручак, па на активности. А да ли тада када видите камион да ли сте Ви случајно на том отвореном простору па видите или је у току нека активност?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Па устајем ујутру, буђење и кретање на доручак и на активности.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте ли имали неки јутарњи не знам, постројавање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Смотри, дизање заставе?

НАТАША КАНДИЋ: Смотри, да.

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Па свако јутро нормално да је дизање заставе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад, кад је ово то кад видите камион тај, кад се то дешава, за време те смотре, постројавања, пре тога или?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Пре смотре, значи пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре смотре. Да ли је камион још ту за време смотре?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли видите, чујете да још неко од оних који су на смотри, било помоћника, инструктора, па и полазника кажу нешто у вези са тим смрадом?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли имате, да ли неко још примећује или, да постоји камион који има тај смрад?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Па не знам, можда је примећивао али нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било коментара?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Није било коментара.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли видите некога поред тог камиона, да ли видите неког ко је довезо или дошао са тим камионом?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли знате некога из полиције из Кладова?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Начелника, командира?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Био је неки лик туда, али не знам га лично, мислим прођем поред човека, ништа са њим, он је долазио, обилазио да види како је, шта, јел' треба нешто и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Да ли је он, тај лик био тада то јутро?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте видели тај камион тамо?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је неко, рекли сте нам да је Горан Радосављевић ту био, а да ли је, да ли знате ко је Властимир Ђорђевић?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Генерал полиције.

НАТАША КАНДИЋ: Да. Је ли долазио он?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли знате ко је Драган Илић?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: А реците нам, када сте, дал сте имали прилике, дал сте видели можда да неко долази, да неко долази, доводи неке људе који остају ту у кампу?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не, не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте чули да ли је било притворених у кампу?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли били на Косову?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: А дал сте учествовали у ископавању тела у преношењу тела са Косова у Србију?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбрана.

АДВ.ВАРИЈА БАНИЋ: Ко је Ваш непосредни руководиоца у то време био?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: У кампу?

АДВ.ВАРИЈА БАНИЋ: У кампу, да.

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Мића Петраковић.

АДВ.ВАРИЈА БАНИЋ: Да ли сте у вези овог рањавања рикошетом писали или давали на било који начин изјаву или објашњење како се то десило?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Да, писао сам изјаву.

АДВ.ВАРИЈА БАНИЋ: Кажите ми, када је требало да се обавља обука ван кампа, да се муниција вози, ко је ту муницију доносио?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Ми смо узимали муницију од магационере.

АДВ. ВАРЈА БАНИЋ: Где је муниција тада стајала?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Па део је био у тим просторијама. Једна просторија је била где смо ми боравили, а део је био доле испод тог платоа, испод.

АДВ. ВАРЈА БАНИЋ: А где је држана муниција која је одузимана од стране полазника у моменту када су стигли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно кад стигну па им одузме муниција, где сте то држали?

АДВ. ВАРЈА БАНИЋ: Где сте то држали? Да ли то знате?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Нисам сигуран, не знам тачно. Могуће да је у тој просторији што је била код нас, у тој згради.

АДВ. ВАРЈА БАНИЋ: Још једно питање, везано за хеклер и кох, пошто смо видели да је већи број задужења (13), да ли сте Ви независно од ваших активности које су биле везане за полазнике курса, имали неке активности као инструктор и помоћници инструктора и да ли сте евентуално користили хеклер и кох у неким вашим активностим?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не.

АДВ. ВАРЈА БАНИЋ: Да ли знате, у ствари не, пошто је то већ одговорено. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени? Хоћете погледати ову двојицу људи. Да ли их познајете? Ако их познајете реците ко је ко?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Поп и Милош.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Констатује се да сведок показује на оптужене и то на оптуженог Поповића као «Поп» и на оптуженог Стојановића као «Милош».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате још нешто да питате?

АДВ. ВАРЈА БАНИЋ: Да, извините. Сада након овога, а везано за његову изјаву код истражног судије, да ли сте Стојановић Милоша виђали у овом периоду ове обуке која је везана за прву половину јула месеца?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то да се не сећа. Да ли имате још нешто да нам кажете?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Питања сведоку нема. Сведок нема ништа више да изјави.

Да ли тражите трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дошли из Бачке Паланке, јел' тако? Према нашим подацима 1.000,00 динара тамо и назад је аутобуска карта. Да ли је то довољно?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Довољно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тражите неке трошкове на име исхране?

СВЕДОК ГОРАН ЂУРЕТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок тражи на име путних трошкова износ од 1.000,00 динара колико се сведоку и ДОСУЂУЈЕ привремено на терет буџетских средстава суда.

Хвала лепо, можете ићи. Сад ћете добити те трошкове.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Имајући у виду ово досадашње саслушање сведоке и ова сазнања, нарочито сад задњег пута, ја предлажем да се саслуша ћерка Гурија Радосављевића. Она се зове Ана, на околности тог боравка јер су сви саслушавани на те околности, она је тамо била па да чујемо њу.

Онда Слободан Борисављевић, који је био шеф кабинета Ђорђевића, Родољуба Ђорђевића «Рође».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слободан?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Борисављевић Слободан, он ради у МУП-у Србије на околности како је комуницирао помоћник министра и начелник Ресора јавне безбедности Ђорђевићу. Како је комуницирао, каква је функција била шефа кабинета, колико је кабинет бројао људи, шта је радила секретарица, да ли је он понекада сам звао итд. Дакле, око рада генерала Ђорђевића, што се овде поставља као битно питање јер и знате питање је откуда зна оптужени да га зове Ђорђевић па да нам он каже да ли је био неки код, да ли је био неки специјални телефон, да ли је уобичајено да он лично се јавља итд. То је у вези са Борисављевићем.

Такође предлажем да се саслушају у вези са откривањем комплетног овог случаја, комплетног случаја те хладњаче, те Батајнице, тих лешева са Косова. Овде смо саслушавали возача Протића, саслушавали смо још неке људе у вези Стевановића, али нисмо саслушали људе, саслушавали смо директне ове из Неготина, из полиције, те техничаре. Саслушавали смо обдуцента проф др Вујадина Оташевића, али ипак они сви имају свој сегмент који сведоче, који је део једне те операције, али један глобални, један осврт глобалнији на то како је дошло до тога могу да дају функционери МУП-а Србије који су тада радили на том питању и то Душан Михајловић – министар и Драган Карлеуша који је директно руководио том акцијом и о томе се изјашњавао више пута, па нас интересује. Он је, мислим да би то допринело, ако смо већ имали ове, професор Оташевић зна то око лешева, онда крим. техничар зна те криминалистичке податке које је узимао и како је узимао што је било све корисно јер је суд ишао на лице места, али ово једно како је дошло до тога и да се то открије и да с тиме би проверили у извесном смислу и изјаве Сперлића, Протића, крим. техничара итд., то кроз саслушање њих двојице.

Имајући у виду да је шеф инструктора, да су сви инструктори били из Јединице за специјалне операције, да је дошао, сад смо чули и до неког нехатног рањавања из рикошета, а да је тамо долазио њихов командант Милорад Улемек Легија, да је долазио, да је контактирао с њима, да је можда водио истрагу, да видимо какав је однос са тим Петраковићем, ко га је одредио, кад га је одредио, да ли је било неких накнадних провера након пошто је Улемек био пуковник и за време кад се то открило, када су били, кад су Михајловић и Карлеуша то обелоданили. Он је још тада био њихов потчињени старешина у војсци, Михајловић га је звао господин Легија приликом сваког иступа.

Ја сам разговарао са госпођом Кандић, ја сад тренутно нисам донео спис, овај Потих и Лазић, јесу ли они саслушани?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Потих и Лазић, мислим да јесте Потих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Потих ја мислим да јесте, а Лазић не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја мислим исти да је Потих. У случају да нису предлажем њих двојицу. То су моји предлози.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Лазић не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не знам само да ли сте ме разумели ово за Улемека. У време откривања он је био функционер, био је пуковник УДБ-е.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, али на које околности.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја покушавам да објасним. Прво, његови људи, значи његови људи су били инструктори. Он је одредио ко ће бити. Он је одредио тог Петраковића вероватно за шефа. Он је долазио тамо да провери шта раде и што је за мене нарочито важно је чињеница да је он био командант Јлединице за специјалне операције у време кад су откривени браћа Битићи, да је онда њему старешина непосредни био министар Михајловић. Дакле, и да ли је тад нешто предузео, а био је, долазио је. Дакле, долазио је тамо. Овде смо саслушали низ људи који су били на лицу места, а он је најважини од њих, од свих инструктора који је тамо био. Ја предлажем да се он саслуша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чули смо. Да ли тужилац има сад да каже?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нема ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбрана ће добити прилику.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам ништа, немам ништа против да се позову ови сведоци које предлажу заступници.

АДВ. ВАРЈА БАНИЋ: Ја бих замолила, пре него што се изјасним везано за предлоге, да се пуномоћник оштећеног изјасни на које околности предлаже саслушање Радосављевић Ане, имајући у виду да је он рекао само на околности боравка. Пошто ми овде водимо конкретан поступак против конкретних лица за одређене радње, њено постојање или борављење нам ништа не значи, дакле, нека каже шта она може као сведок да посведочи а ја ћу се онда изјаснити.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја ћу да одмах објасним. Видите, она је тамо била цивилно лице, цивил је била. Према томе, постојала су нека ограничења евентуално или нису постојала. Имамо више категорија људи, имамо полазнике, имамо инструкторе, имамо логистику, имамо цивиле. Све ове три категорије смо питали да се изјасне. Неко каже постојала је забрана, неко не, а за цивиле, значи за људе који долазе са стране ту онда постоје посебна правила. Они нису ни у једној од ових категорија. Дакле, за цивиле би нарочито требало да значи ако постоји забрана нарочито да им се скрене пажња. Дакле, њима се нарочито треба скренути пажња, цивилним особама и у том смислу сам мислио да треба да се она изјасни пошто ми знамо ову девојку, ја бих предложио њу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је она малолетна?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Али не знам ништа о њој.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имала је 12 година 1999. године.

НАТАША КАНДИЋ: Пунолетна је данас.

АДВ. ВАРЈА БАНИЋ: Председниче, она је у то време имала 12 година. Чули смо данас од сведока да је спавала ван овог затвореног простора, кампа, чули смо од сведока да међусобна комуникација између инструктора није постојала, између полазника није постојала утолико пре малолетна особа од 12 година није могла имати никаква сазнања везано за оно што се дешавало у кампу, посебно везано за просторије које су се налазиле испод те плоче и апсолутно се противим саслушању овог сведока које би у ствари представљало само малтретирање а она не би могла да нам пружи ниједну релевантну чињеницу везану за оно што се ставља оптужницом на терет оптуженима, чак то ни сам пуномоћник оштећеног не тврди.

Што се тиче других предлога о томе ћемо се изјаснити, пошто колега Прелевић, који је као први адвокат, бранилац па ћемо писмено се изјаснити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда у реду. Урадите то писмено па ћемо ми након тога донети одлуку. У року од 8 дана, дакле у року од 8 дана писмено то урадите па.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одбрани оптужених СЕ ОСТАВЉА РОК ОД 8 ДАНА да се писменим путем изјасне на доказне предлоге пуномоћника оштећеног адвоката Тодоровића, те ће и суд након тога одлучити о овим доказним предлозима.

Главни претрес се одлаже, а наредни заказује за: 11. и 12. фебруар 2008. године, свакога дана са почетком у 9,30 сати, у судници број 4, зграде овог суда.

Ја морам само дати нека објашњења. Мислим да, не знам да ли сам прекјуче у том смислу напоменуо, ово веће има пуно тога у раду, добили смо и два нова предмета и они наравно заслужују да уђу у процедуру. Нема смисла људи седе у притворима и нема смисла да сад они чекају док ми ово све не позавршавамо. Дакле, морамо правити неке рестрикције у броју судећих дана, у неким другим предметима умањивати број судећих дана, у неким другим већ започетим предметима да бисмо добили простора и за те и за ове нове предмете. Дакле, из тих разлога ћемо у фебруару радити само ова два дана, два радна дана. О томе кога ћемо саслушавати бићете накнадно писмено обавештени, добићете касније распоред у том смислу. На тај начин бисмо завршили са радом и кажем, наставићемо у фебруару.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА